

SELECTA 35
POEMATATA

ARCHIBALDI PITCARNII
Med. Doctoris,

GULIELMI SCOT a *Thirle-*
stane, Equitis,

THOMÆ KINCADII, Civis
Edinburgensis,

ET

ALIORUM.

Paulum sepulcræ distat inertiae

Celata virtus -----

HORAT.

a

3195.

EDINBURGI:

Excusa Anno M.DCC.XXVII.

8 Ma

ROBERTUS FRIBARNIUS

Lectori φιλόμυθῳ S.

AUD temere ab ingeniosissimo, eodem-
que Scotici generis viro, Jo. Barclaio,
in Icone sua Animorum pronuncia-
tum est, Nunquam delicatius se Mu-
sas habere, quam cum in *Scotos* inciderunt. *Id*
abunde testantur tot illustres & omni eruditionis lau-
de excellentes apud nos viri, Geo. Buchananus,
Flor. Volufenus, Ad. Blacvodæus, Tho. Demp-
sterus, uterque Barclaius (Gulielmus, & quem
nominavimus, filius ejus Joannes) & quos alios possem
memorare complures; quorum egregia, & cum qui-
busvis aliarum, etiam politissimarum, gentium facile
comparanda, nonnulla quoque & superiora, & veteri-
bus illis dubiam palmam facientia monumenta, quis-
quis

quis debito honore fraudare, aut hanc Britannia
 partem, tanquam honorum ingeniorum sterilem, tra-
 ducere, sustinuerit; eum vel Scotici nominis hostem,
 vel horum monumentorum ignarum esse necesse est.
 Quamobrem mirari sati nequeo clarissimum alioquin
 atque doctissimum virum, Pet. Burmannum, in hu-
 jus illiusve culpæ censuram incurrere voluisse, qui in
 sua ad nuperam magni Buchanani nostri operum Edi-
 tionem Præfatione, hæc inter alia scribere non dubita-
 verit: “Singulare est, inquit, & quod a multis ob-
 “servatum memini, Latinæ linguæ cultum nun-
 “quam ita fuisse inter Britannos celebratum, ut
 “non modo solutæ & liberæ orationis laude non
 “potuerint super alios eminere, sed nullos etiam
 “hanc insulam, vel certe paucos, protulisse, qui
 “Poetices & culti carminis gloria, quæ tot Ita-
 “los, Gallos & Belgas decoravit, conspicerentur.”
 Hæc a viro, alias satis terso & eleganti, temere, ac,
 ne quid durius dicam, præcipiti calamo effutita, o-
 stendit non solum perplexus ac male coagmentatus sen-
 tentiæ ordo, sed, quod in Eloquentiæ & Poetices
 Professore turpius erat, absona plane ac secum ipsa
 pugnans oratio. Sed de his aliisque, quas id genus
 in

in ea Præfatione offendere est, styli Burmanniani
 meritis (neque enim id nunc agitur) parco di-
 cere. Ad rem vero ipsam, iniquissimamque hanc,
 qua totam Britanniaë insulam pariter involvit, cen-
 suram quod attinet, non est quod longiore filo ser-
 monem producam. Relicta igitur Anglis suarum
 partium tuendarum, inscitiaque hominis redarguende
 facili provincia, ad Scotos nostros veniamus. Quan-
 topere autem Latinae linguae cultus inter nos celebra-
 tus fuerit, quantumque solutæ seu liberæ orationis
 laude nostri claruerint, quidam etiam & super
 alios eminuerint, locupletissimum testimonium ha-
 bemus, exiguum quidem illum, sed quem ex multis
 delibatum dedi, virorum elegantissimorum, styli-
 que in primis ac Latini sermonis curâ & nitore con-
 spectorum, numerum. Atque, ut Buchananum no-
 strum omittam, cui principem, post antiquiores illos,
 inter omnium gentium Scriptores locum ipse concedit,
 haud facile inter Belgas suos, addo etiam & inter
 Italos aut Gallos, Burmannus invenerit, quem cum
 Joanne nostro Barclaio conferre possit. Neque meus
 hic solum aut meorum est sermo, sed quem Judicem
 Burmannus nequit defugere, popularis sui, & viri
 plane

plane maximi atque incomparabilis, Hugonis Grotii, qui ingenti hoc elogio, & quo majore non potuit, eum ornavit ;

Gente Caledonius, Gallus natalibus, hic est
Romam Romano qui docet ore loqui.

Quod si de Poetices & culti carminis gl'oria certamen instituendum sit ; neque hac in parte Scotos deficere, aut aliarum gentium Poetis dignitate concedere, candidi, spero, omnes & idonei harum rerum arbitri æque mecum sunt existimaturi. Id autem ne cui ex inani jactantia, aut ex eo quem plerisque mortalibus ingeneravit natura patriæ suæ amore, prolatum videatur ; non verbis sed exemplis rem spectemus. Neque hic Buchananum, aliosque a me sæpius laudatos, summisque in utroque, tum solutæ tum ligatæ orationis, genere honoribus nobilitatos, in arenam rursus producere nobis est opus. Ad Burmanni enim, an malevolentiam dicam, an imperitiam retundendam, sufficere potest vel unus ille ac vere aureus liber, cui Deliciis Poetarum Scotorum nomen inditum est, quemque duo (neque ea spernendæ molis) volumina complectentem, summa cum doctorum omnium ipsarumque

umque adeo Musarum gratia, in lucem, atque Am-
elodami principe Batavorum urbe, edendum curavit
Jo. Scotus Scototarvatius, anno superioris seculi tri-
gesimo septimo. Et, ut in illustri hoc Poetarum nostro-
rum choro alios taceam, Herc. Rollocum, And. Ra-
misæum, Dav. Kinalochum, Rob. Bodium, Dav.
Wedderburnum, &c. quibus, dum his literis pretium
erit, celebre semper inter Poetas nomen constabit,
quorumque si quæ mediocria vel minus culta carmina
sunt, ea vel optimis Burmannianis haud dubitem an-
teferre: ut hos, inquam, aliosque nonnullos præteream,
quorum seorsum edita Poemata habemus; silere tamen
non possum Arthurum Johnstonum, vatem longe cul-
tissimum & jucundissimum, cuique haud scio an in
Elegiacis præ cæteris ejus seculi omnibus principatus
sit deferendus. Certe felici poetandi ratione, tersissi-
maque ea, quam in ejus carminibus elucere videbant,
numerorum suavitate & concinnitate, adeo se captos
fatentur summi apud Batavos Poetæ, Janus Brouk-
husius & David Hoogstratanus, ut hic, illiushorta-
tu, novam sacrorum ejus Poematum editionem, non
ita pridem, hoc est, anno hujus seculi sexto, procura-
rit.

rit. Sed neque simplice vice hæc Johnstoni nostri Poemata apud Belgas in lucem sunt data: nam, ut ab Epigrammatis aliisque, quæ in Deliciis Poet. Scot. publicata sunt, memorandis abstineam, prodit etiam non multo post, anno nimirum M. DC. XLII. Middelburgæ Zelandorum operum ejus omnium Editio. Cum tot igitur tamque præclara extarent in omni elegantiori literatura Sooticorum ingeniorum monumenta; quantum existimabimus Burmanni fuisse, vel inertiae crimen, qui hæc nescierit, vel prævaricationis, qui dissimulari? Sed neque his finibus contenta est hominis malignitas: quin porro, eodem mentis vitio quo totas gentes conviciis proscindit, ausus est etiam Scotiæ nostræ obscuritatem & ignobilitatem exprobrare, & (tanquam Buchananus sua laus nisi cum patriæ suæ dedecore stare non posset) gentis nobilissimæ & bellitogæque artibus toto orbe clarissimæ gloriam deprimere. At insulsam hanc Batavi istius procacitatem alius brevi, spero, & commodior dabitur coercendi locus.

Sed ut ab hoc diverticulo, in quod invitum me traxit Burmanni importunitas, ad institutum nostrum regrediar: Quamvis ab Arthuri Johnstoni temporibus

us, non apud nostram solum, sed universas fere per Europam gentes multum refrixerit Latinae Poeseos amor; ac populares nostri, graviora plerumque studia secuti, carminibus pangendis se minus dediderint, non defuere tamen, nostra etiam ætate, Viri eruditissimi, ac purioris Latinitatis scientissimi, qui Apollinem Musasque faventes nacti, suum & Amicorum otium hoc genere scriptionis oblectare voluerint. Hujus rei tibi specimen damus, Lector φιλόμυσε, Virorum quorundam apud nos virtute & loco illustrium Poemata, quæ cum vel nunquam antea typis vulgata, vel vagis tantum chartis commissa fuerint, rem neque memoria ipsorum indignam, neque civibus suis aliisque ingratam facturam me existimavi, si ea in unum collecta publici juris facerem.

In his primas facile tenet Medicus celeberrimus, ARCHIBALDUS PITCARNIUS, stupendi plane ingenii vir, neque suæ modo, quam nobilissimis suis inventis ditavit & auxit, sed omnium quotquot sunt elegantiorum Artium, insigne decus ac ornamentum. Dissertationes ejus Medicæ, quæ omnium fere manibus jam teruntur, quanto primum cum eruditæ orbis plausu exceptæ, quantumque ob singularem fructum

fructum & utilitatem eo munere fungentibus usque deinceps commendatæ fuerint, iis memorandum relinquimus, qui id pensi habent, atque pro merito possunt. Ad ea autem quod attinet, quæ nunc asserimus magni illius Viri poemata, non est quod pluribus, Lector benevole, tecum agamus. Id nobis summatim suffecerit dixisse, ea quoque in suo genere præstantissima esse; & cum pleraque omnia Epigrammaticæ indolis sint, quod in ejusmodi carmine decebat, eam in stylo puritatem, in dicendo salem & leporem, in sententiis denique vim & acumen ubique eminere, ut ad normam antiquorum expressa, & ad ipsius Catulli vel Martialis lucernam evigilata videantur.

Proximum in hac Sylloge locum meruit D. GUL. SCOTUS a Thirlestane, Eques auratus, natalibus illustris, virtute illustrior, Jureconsultus atque Philologus eximius, omnis politioris literaturæ Judex, vir denique ob insignem vitæ integritatem, morumque suavitatem & elegantiam, in paucissimis numerandus. Is autem Poemata quædam Latina tersa satis atque venusta composuit; quæ quamvis ipse, quæ erat summa vir modestia, cum paucis admodum communicavit, neque lucem ea publicam adspicere est

ssus; nos tamen quæ typis mandarentur digna cen-
imus.

His, ut vita conjunctissimus, ita in hoc libello comes
disciscendus erat, THOMAS KINCADIUS, Civis
Edinburgenus, vir supra sortem doctus, & literis
humanioribus bene instructus. Ejus autem carmini-
bus, paucis quidem illis, sed sua venustate non destitu-
tis, materiem plurimum præbuit, qua multum delecta-
batur, Ars Sagittaria. Quibus etiam ob argumenti si-
militudinem, aliorum quorundam ingeniosorum hominum
Poemata, tam Latina quam Anglica, in Regiam Co-
hortem Sagittariorum, quæ Scotiæ insignis ac propria
gloria est, conscripta, adjunximus.

Epistola Bertrami Stoti, nobilis Angli, ad Arch.
Pitcarnium, & in eundem Pitcarnium Elogia quæ-
dam & Epitaphia per Jo. Kerrum Græcæ linguæ in
Academia Aberdonensi Professore, Tho. Ruddiman-
num, A. M. & alios condita, inferenda duximus. Ejus-
dem etiam Jo. Kerri ad D. Gul. Scotum duo Poema-
ta, & in ejus mortem Elegia, sunt annexa.

In his autem Carminibus colligendis, plurimum sua
opera ac prolixè nos adjutarunt spectatissimi simul atque
eruditissimi Viri, Gulielmus Carmichael & Skirling,
Juris-

Jurisconsultus, David Drummondus itidem Jurisconsultus, & Joannes Drummondus Med. D. & Collegii Regii Medicorum apud Edinburgenses Præses quorum cura & industria hæc Poemata conservabantur quæ haud exigua alioquin amœniorum literarum jactura intercidissent. Nostrarum partium erat ea in ordinem digerere, erroresque, qui scribentium inscitia vel aliter irreperant, emendare. Tuum est, Lector benevole, tantorum Virorum memoriam grata recordatione prosequi nostrosque scripta eorum ab interitu vindicandi conatus boni consulere. Vale.

Edinburgi postridie Kal. Januarias,

MDCCXXVII.

ARCHI

urif
Col
es
ntur
tur
inen
lita
tan
equi
cona

CH

1213 9. 34.
1-2

R10

A

Jo

Der

P

Has

S

Qua

V

Win

R

ARCHIBALDI PITCARNII POEMAT A.

JOANNIS SYLVII *de seipso carmen.*

UM brevis adnitor momentum fal-
lere vitæ,

Et somni æterni non nimis esse
memor ;

Demonstro quæ sit Sophiæ natura, quis hospes
Pectoris ; atque animas posse perire nego.

Hæc ego, corporibus profugas, ad sidera mitto ;
Sideraque ingressis otia blanda dico ;

Qualia conveniunt Divis, queis fata volebant
Vitai faciles molliter ire vias.

Vinaque Cœlitibus, media inter gaudia, libo ;
Et me quid majus suspicor esse viro.

Sed fuerint nulli forsan, quos spondeo, cœli,
 Nullaque sint Ditis numina, nulla Jovis;
 Fabula sit terris agitur quæ vita relictis,
 Quique superstes, homo, qui nihil, esto Deus.
 Attamen esse hilares, & inanes mittere curas
 Proderit, & vitæ commoditate frui,
 Et festos agitasse dies, ævique fugacis
 Tempora perpetuis detinuisse jocis.
 His me parentem præceptis occupet Orcus :
 Et mors seu Divûm, seu nihil esse velit.
 Nam Sophia ars illa est, quæ fallere suaviter homines
 Admonet, atque Orci non timuisse minas.

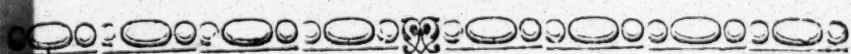
In JOANNEM Ducem Lauderia

ILLE ego Lauderia Dux, hoc inclusa sepulchro
 Et jussi & volui membra jacere mea.
 Si mihi contingat vitæ par vita peractæ,
 Aut Jovis, aut Ditis, summus amicus ero.
 Ni Jovis, aut Ditis, regnavero summus amicus,
 Et tenebras linquam Ditis, & astra Jovis.

In BELGAS.

Tellurem fecêre Dii, sua littora Belgæ;
 Immensæque fuit molis uterque labos.
 Dî vacuò sparsas glomerârunt æthere terras,
 Nil ubi quod cœptis possit obesse fuit.
 Ast Belgis maria, & cœli, natura que rerum
 Obstitit: obstantes hi domuêre Deos.

In JACOBUM ATKINSIUM *Epi-*
scopum Candidæ Casæ.

Maximus, Atkinsi, pietate, & maximus [annis,
 Ante diem, invitâ relligione, cadis.
 Ni caderes, nostris inferret forsitan oris
 Haud impunè suos Roma superba Deos.

In D. GEO. LOCARTUM, *Supre-*
mi Fori juridici Præsidem.

ESSE Deum postquam te mors infanda coëgit,
 Oblita est juris Fergusiana tribus.

Non pudet illicitis metiri moribus æquum ;

Relligio est priscam non violare fidem :

Quodque nefas Natura parens animantibus esse

Monstravit, nomen nunc pietatis habet.

Una malis tantis par est medicina, Locarto

Judice si Scoti facta notanda putent.

In mortem Vicecomitis Taodunensis

ULtime Scotorum, potuit quo sospite solo
Libertas patriæ salva fuisse tuæ:

Te moriente, novos accepit Scotia cives,

Accepitque novos, te moriente, Deos.

Illa tibi supereffe negat, tu non potes illi :

Ergo Caledoniæ nomen inane vale :

Tuque vale gentis priscæ fortissime Ductor,

Ultime Scotorum, atque ultime Grame, vale.

Deploratio statûs Regni Scotici.

CUM despecta fides scelerato excederet orbe
Desereretque suum patria nostra patrem

Tum placuit patriis æternùm exscindere terris

Scotia Dîs genitos quos alit alta viros.

Tum tetigit, fati furiis oppressus acerbi,

Facundo Stygias ore Locartus aquas.

Et magnam posuisti animam, fortissime Grame,

Marsque videbatur, te moriente, mori.

Nil superest quod ficta fides, quod subdola lingua

Perdere, sacrilegæ vel potuere manus.

Postquam homines deerant, sævitum in templa

Deosque est,

Et quotquot doctæ crimina mentis habent.

Omnia vulgus erat, scelerisque licentia vulgo:

Res tamen auctores induit acta Deos.

Dî, quorum hortatu Scythico de littore Scotus

Picta Caledoniis intulit arma jugis,

Si vos læsa movet majestas inclyta juris,

Si cœlos hominum tangere cura potest,

Equævum vestro populum fervetis Olympo,

Reddite Grampigenis jura patremque jugis:

Illa dies Superos indigno crimine solvet,

Tum nobis vulgus desinet esse Deus.

~~~~~

In D. GEO. MAKINNIUM, Ad-
vocatum Regium.

NON hic Cæsarei surgunt monumenta sepul-
Sedibus his numen Cæsare majus inest. [chri] Jan
Ille Caledoniæ regni Regumque Patronus, E
Quem patria Indigitem credidit esse Deum; Mo
Qui sua tot victor Reges in regna reduxit, C
Qui cives, quæ sint Regia jura, docet, Quo
Occidit, & tumulo gaudet Makinnius isto : J
Ista hominem moles sola fuisse docet. A

In Eundem.

ERGO Caledoniæ luimus perjuriam turbæ,
Nec prodest toties tamque fuisse pios !
Scilicet everti voluerunt Grampia Divi
Regna, nec Heroum tot superesse genus !
Aspera jam magnum rapuerunt fata Locartum,
Ultimus Astrææ filius ille fuit.
Sed non illa animos, non fortia pectora, clades
Perculit ; est tanto par medicina malo :

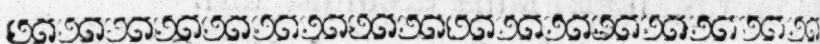
Gramus, qui jura armis, qui milite leges
 Protegat, haud utinam prodigus ipse sui.
 Ah! nimium Gramæa potens Dīs visa propago!
 Exitio virtus te tua, Grame, dedit.
 Jam nobis super unus erat Makinnius, unus
 Eloquio patrias qui repararet opes.
 Mors illum tamen atra tulit, jacet artis & æqui
 Oblitus, nostri fama decusque fori.
 Quo raptō, post fata Locarti, fataque Grami,
 Jura silent, torpent classica, rostra vacant.

Ad GEORGIUM *Vicecomitem* Tar-
 batium.

P Rudentissime Fergusi nepotum
 Quot Phœbus videt, aut videbit olim,
 Te nunc illa ferox manus Brigantum,
 Plus justo Superis sibique fisa,
 Et pulchri nimium tenax & æqui,
 Supplex invocat, ac abesse nullum
 Te præsente putat genus Deorum.
 Benignissime Fergusi nepotum,
 Adsis, & veteri piæque genti
 Promptus subvenias opem petenti.

Solos non puduit Deos negare ;
 Qui te si videant patrocinantem
 Genti Fergusiæ superba passæ,
 Fortassis requiem dabunt, miserti
 Duræ fortis, & irriti laboris,
 Virtutisque vagæ ; viroque fient
 Fessis auspice Dî benigniores.

Ad ROBERTUM LINDESIUM.

LIndesi, Stygias jamdudum vecte per undas
 Stagnaue Cocyti non adeunda mihi,
 Excute paulisper Lethæi vincula somni,
 Ut feriant animum carmina nostra tuum.
 Te nobis, te redde tuis, promissa daturus
 Gaudia ; sed proavo sis comitante redux.
 Namque novos cives mutataque regna videbis,
 Passaque Teutonicas sceptrâ Britanna manus,
 Legatosque Deûm populo mandata ferentes ;
 Nam vulgus nunc est maxima cura Deûm.
 Illis non Phœbi notæ, non Palladis artes ;
 Numina sunt Bardis hæc peregrina novis.
 Nam Deus est quicumque furit, quicumque potenter
 Vertit in imbelles immeritosque manu.

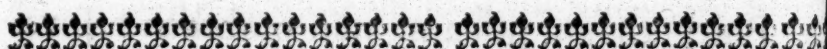

At licet à Superûm doceant se Rege venire,
 Quoque modo facilem fas sit habere Jovem;
 Sola tamen Ditis myſteria nôſſe videntur,
 Et Ditis ſolas incoluiſſe domos.
 Hunc crepat, hoc omnis legio ſe vindice jactat,
 Aëris hic fluctus oceanique regit;
 Solus in obſcœnas homines tranſire figuras
 Cogit, & exutum ſcit revocare genus:
 Quæ pater ipſe Deûm ſibi Naturæque negavit,
 Ille poteſt, illis ſi ſit habenda fides.
 Ergo domi natum propera viſurus Avernum,
 Et Phlegethonta novum, non prohibente Jove.
 Hic ſcelera agnoſcas eadem quibus affluit Orcus,
 Tartareos vultus, Tartareumque pecus.
 Hic neque jam Furia defunt, & Tartara nondum
 Te, licet hic fueris, deſeruiſſe putes. [mice,
 Unus abeſt ſclerum vindex Rhadamanthus; A-
 Dî faciant reditûs ſit comes ille tui.

VENUS *ad* DAVIDEM.

D Eliciaſ generis noſtri, mihi rebus in arctis
 Cognito, militiaſ gloria magna meæ,
 Qui

Qui Veneri Phœbum focias, & pectora verfas
 Scotica Davidicæ rapta furore lyræ.
 Tu mihi David eris, tu me deducere cœlo
 Non solâ placidi carminis arte vales.
 Jam pudet Anchisen gremio fovisse, pudetque
 Oscula loripedi mille dedisse feni.
 Quamvis ille Deis haud paucis fortior effet,
 Hic Deus æterno vinctus amore mihi.
 Ergo Caledoniis veniam sperata puellis,
 Posthabitâque colam Grampia rura Papho.

DAVID *ad* VENEREM.

Militis infesti me vis urgebat inermem,
 Nec Superûm quisquam ferre paraba
 Ad tua castra, Venus, fugi; tibi, Diva, litavi, [oper
 Et sprevi miles militis arma tuus.
 Dum lito, me densâ circumdas, optima, nube,
 Æneæ qualis profuit ante pio.
 Ipse Deæ numen grata in caligine fensi,
 Et Venus in media nube secunda fuit;
 Illa feros hostes, nubes mihi depulit illa,
 Cultorem jussit numinis esse sui.

Sancta Venus, quantos solvam tibi tutus honores !

Quàm te non fictâ religionem colam !

Te, Dea, te supplex cunctis venerabor in oris :

Tu mihi pro Superis omnibus una cluis.

Nil tuus Æneas sine te, nil maxima pollet,

Tot quamvis aliis Roma superba Deis.

Mirentur Mahometem Arabes, mirentur & Indi,

Alteriusque alios numinis urat amor ;

Ast ego furtivæ Veneris præconia dicam,

Illi sacra libens tempus in omne feram.

Illa dedit sanctum populo plaudente videri,

Nullaque non voluit credere virgo Deæ.

Illa dedit stolido mysteria pandere vulgo,

Et dolus in nulla penè fefellit anu.

Illa mihi gentem spondet, cui millia cedent

Omnia Romulei quæ genuêre patres.

Illa regit terras, & sunt jam sidera terræ,

Illa sacerdotes protegit usque suos.

Grampia quòd veteres mutârunt regna penates,

Et perculsa suum deseruêre patrem,

Debent fata tibi ; duce te, bacchata Caledon,

Et juga fœmineo Grampia pressa choro.

Tu me, Diva, doces cœlis sit quanta voluptas,

Tu cupido cœlos sola patere facis.

In D. DAVIDEM HAIUM, M. D.
Equitem auratum.

HAI, cui primos pepererunt flagra trium
Et Medici titulos Abredonensis anus,
Quemque opibus conjunx alienis fecit opimum
Quemque legi indignus nobilitavit Arabs ;
Te tandem tuus Orcus habet, te civibus Orci
Gratius haud unquam misit Apollo caput.
Quippe tuo jussu terras liquere, putentque
Tartara se jussu linquere posse tuo.

In D. ROBERTUM SIBBALDUM
de Cyphiis, M. D. Equitem au
ratum.

TE quoque Grampicolæ viderunt cedere fata
Et patrio condi, vir Cyphiane, solo.
Fata tamen cedent famæ, cinerique superstes
Dicêris Bodiis par similisque tuis. [Roma
Dum procul à Geneva se summovet inclyta
Quod quàm sit longum scit Cyphianus iter :

um Coi praecepta senis Senecæque legentur,
 Tot quibus annorum futile turgit opus;
 M. I. umque tot inculti, queis horret Scotia, montes
 Exiles fundent squalidulasque rosas :
 [ph]on te ingrata prement venturi oblivia secli,
 trium Nec deerunt Cyphiis carmina digna tuis.
 anus, Verùm digna Deis atque immortalia furta
 mum, Quid majus facient te, Cyphiane, viro.

In D. ISAACUM NEWTONUM.

P Ythagorâ jactat Samius se fundus alumno ;
 Neutono gaudet terra Britannia suo. [bæ,
 Magna utriusque quidem mansuraque gloria gle-
 Dum vaga Phœbeis terra vehetur equis.
 D U. t Samius magno tantum superatur ab Anglo,
 m. Est quanto major terra Britannia Samo.

In MARGARETAM HAIAM con-
 jugem suam.

[junx,
 Q UAM citò te nobis, longè gratissima con-
 Eripuit fati deproperata dies!
 B Scilicet

Scilicet hæc ipfos contemnunt fata Poëtas,
 Parsque mei potuit, me superante, mori.
 Haud ita: perpetuam spondent tibi carmina vitam
 Nostra; nec extingui, me superante, potes.
 Si potuit virtus, & honestæ gratia mentis,
 Ante diem Stygio præda fuisse duci:
 At non Haja tamen Pitcarni regna silentum
 Adspiciet, versu facta Perenna meo.

*In D. AND. BALFOUREUM, M.
 D. Equitem auratum.*

BALFOUREUS *moriens loquitur.*

QUIS magis aut sapere, aut vitæ plus optat ^[habere]
 Vixi dum licuit vivere, & esse probum
 Vixi dum terræ prius haud mihi visa fe-
 rebant,

Regnaque Neptuni dum nova monstra dabant.
 Omnia nam vidi quæ tellus educat omnis,
 Omnia quæ Thetidos divitis unda vehit:
 Jamque nimis notæ terræque undæque valet;
 Nunc juvat ignoti scire quid astra premant.

Ad MARCUM LERMONTIUM.

CAROLI festæ jubeant quid horæ,
Quoque fas gestu gravidam movere
Amphoram, non te nimis est necesse,
Marce, moneri.

Hic dies regnis Carolum Britannis
Primus ostendit, patriæque dixit
Sospitatorem, meritosque jam nunc
Servat honores.

Hic & injusto posuit labori.
Principis finem, scelerique metas
Civico, & plebis rabidæ cruentas
Contudit iras.

Tum suos regno populos beavit
Aureo, & tutâ requie, Stuartus,
Tum Deis visi nimiùm potentes,
Marce, Britanni.

Ergo ter centum cyathis ovantes
Vina libemus Superûm cohorti,
Quam, recens hospes Jovis, Indigesque,
Carolus auget.

Sunt mihi mensæ pateris onustæ,
 Et coronatum stat, amice, vinum;
 Te leves rifus, sale cum pudico,
 Opperiuntur,

Pone mordaces super orbe curas
 Brittonum; hostiles trepidant catervæ,
 Et nivis ritu, superante Solis
 Igne, liquefunt.

Ad GREPPAM.

DI V A, quæ cellis habitas Avernis,
 Et rubro Manes pelago coërces,
 Dic quibus lucis Carolus quietum
 Tranfigat ævum.

Ille, si sciret generis sacрати
 Spem procul regnis profugam paternis,
 Non leves inter latitaret umbras
 Lentus inersque.

Sed gravis dudum remeâsset ultor
 Fratris, & magni pueri, annuente
 Cœlitum cœtu, superis Deorum
 Gratus & imis.

Ergo tu mœstæ pia vota gentis
 Perfer, & longam Caroli quietem
 Rumpe, nunc fas, nunc Acheronta tempus,
 Diva, movere.

Nam tibi lati dominator Orci,
 Vocibus Bacchi patris excitatus,
 Æmulos gnatæ Cereris dicavit
 Nuper honores.

Ad GUALT. DANNISTONUM.

DAnnistone, meæ patrone musæ,
 Quis te casus, amice, quis Deorum
 Te sub Tartara misit invenusta?
 Tum cum Greppa foret canenda nostro
 Nubens Ægidio, Proserpinæque
 Ditem linquere gestiens Avernum.
 Qualis nox fuit illa, Dî Deæque,
 Quâ Greppa Ægidium fovere molli
 Amplexu voluit, senisque Divi,
 Ligno aut cortice siccioris omni,
 Alto gurgite proluebat inguen,

Limosoque iterum lacu imbuebat ?
At vos Ægidii senis ministri,
Cum queis ille dies terebat omnes
Fabellis generis novi audiendis,
In laudes dominæ novæ frementes,
Rauco carmine personate templum,
Templum atque atria Cœlitis superba.

Dannistone, meæ patrone musæ,
Quanto digniùs elegantiusque
Sedes Ægidii, Deæque Greppæ,
Intrâsses, duce Libero triumphans,
Vitatis Erebi silentis undis ?
Quæ tum gaudia poculi bibisses ?
Quæ libamina tum Deo Deæque
Fudisses, duce Libero triumphans ?
Annam dum sitiens vocaret Hugo,
Atque ad prælia Liberaliorum
Marcum pelliceret, Deis dicatus
Lucusque omnis, Io, sonaret, Anna !
Sed Marcum Superi mihi invidentes,
Longam vivere maluere noctem ;
Quo non flebilior bonis honestisque
Alter procubuit, nec alter olim

Terras candidior revifet hofpes :
 Qui vir fi proprium fuis fuiffet
 Donum, fi patriâ feneret urbe,
 Quâ nunc alite dicerem difertus,
 Et Marco & patre Libero jubente,
 Fraudes Ægidii, venena Greppæ,
 Hugonifque fitim Stygi domandam.
 Hæc mî Cynthius, hæc novem forores
 Læto carmine profequi dederunt :
 Sed tu debueras adefle nobis,
 Dannifone, meæ patrone mufæ.

Ad J A C O B U M -----

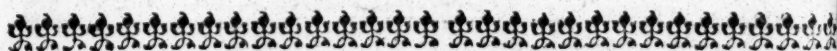
ERgo magna tui tellurem liquit imago,
 Illa tui, quâ non fanctior ulla fuit :
 Te mox adfpiciet contentus Rege S T U A R T O,
 Virtuti fimilis Semideusque Cato.
 Quid melius de te, quid dicet rectius, ille
 Manibus impositus dicere jura piis ;
 Quàm quòd te vita, quàm quòd te moribus efle
 Difimilem genero Dî voluere tuo ?

In

In Octavum Martii.

P Risca redit virtus, pietasque refulget avita,
 Promite Tyrrhenis vina reposta cadis;
 Missaque de cœlo terras Astræa revisit,
 Promite lætifici liquida dona patris:
 Occidit imperii populatrix Hydra Britanni,
 Omnibus incolumes solvite vota Deis,
 Primaque Neptuno, cui tellus fuderat olim
 Littoris ex utero parturientis equum.

Ad CAROLUM II.

C A R O L E, si pratis iterum reddare paternis,
 Quem mox custodem jusseris esse gregis?
 Cui calamos tradas cum pastoralibus armis,
 Prataque Teutonico nuper adempta lupo?
 An fratri rursus? vel, quæ præsentior, Annæ?
 An puero, fratrem quem vocat Anna suum?
 At frater nimium prisca virtute Catonis
 Gaudet, & ad Superos non revocandus abest.

Anna

Anna igitur calamos & pastoralia fumet,
Quæ reddet fratri, si sapit Anna, suo.

Fabula 2. Lib. I. PHÆDRI Metaphrasis.

RAnarum proceres paludis hujus,
Et prati indigenæ palude cincti,
Nonne audistis avos patresque vestros,
Securos potuisse stagna circum
Exultare sua, & venusta prata?

Rex ILIGNUS iis dabat beatam
Vitam, atque otia non periculosa.

Tunc quæ me puerum puella Rana

Castis, Juppiter, osculata labris,

Quot dein rettulit osculationes,

Et curâ vacuas metuque tristi!

Quot nunc millia vidimus profecta

Ad ripæ ulterioris inquilinos?

Quos illic veteres novosque lusus

Unâ lusimus advenæ hospitesque,

A Sole exoriente ad occidentem?

Sed

Sed Ranae fuimus, fuit paludis
Ingens gloria, lausque clara prati.
Ah! fors nulla diu potest placere
Ventoso populo! sed ipsa tandem
Libertas gravis, & graves Penates,
Ut Saturnia displiceret ILEX,
Quae prati indigenis palude cincti
Ranis otia fecerat beata.
Irato Jove, Coelitumque coetu,
Optatur novus iniquesque rector,
Rectorque eligitur Ciconiarum,
Quarum exercitus ales haec pererrat,
Haec impunè pererrat atque vexat
Ranarum patria ac avita stagna;
Nec nos visere nunc licet cohortes
Ranarum per amœniora fufas
Pratorum æquora, & invidenda regna.
Obscœnae volucres, malæque pestes
Stagni, nonne fat est vorasse gentem
Nobis sanguine moribusque junctam,
Nullæ ut jam superent in insula illa
Ranae legibus atque Rege junctæ?

At vos, O proceres, ducesque nostri,
Clari militiæ, domique clari,
Si stirpem veterem, incolamque prati
Servatam cupitis palude cincti,
Hæc gratis animis labrisque castis,
Mecum ter memorate verba læti ;
Et nulla audeat hic natare Rana,
Quæ non hæc memoret ter ipsa verba.

ILICIS sacrae geniale Numen,
Quippe te prisca coluere Ranæ,
Juniis, si nos vetus arbor audis,
Annue votis.

Quæ tuas ales peregrina Ranas
Certat infesto violare rostro,
Sedibus nostris abigatur omnis
Trans mare magnum.

Nos tuâ nobis ope restitutæ
ILICIS circum saliemus aram,
Principis laudes celebrare gratæ
Praticolarum.

In 30 Januarii, 1708.

ERGO nefasta dies, & secli dedecus acti,
 Quam solam decuit non rediisse, redit.
 Quæ scelus armavit Divino nomine juris,
 Et juris Numen sustulit una, redit.
 Quàm bene pro Jano venisset Junius ultor ?
 Mensibus atque annis Junius omne decus.
 Ille modum longis posuisset ritè querelis,
 Et lacrymis finem, Scotia mœsta, tuis.
 Sed veniet lux grata, venit tot conscia votis
 Junia, mortales ore favete viri.
 Res agitur, magnis jamdudum credita Divis,
 Non opis humanæ, Juppiter ! illa fuit.

In 30 Januarii, 1709.

HÆC est illa dies, quæ sacra conscia cædis
 Tot genuit pestes, stulte Britanne, tibi
 An potuit Divi non ultor Juppiter esse ?
 An poterit nati non memor esse Deo ?

Ad JANUM 1709.

i, JANE, jam menses abiêre sacri, &
it. Brittonum semper populis nefasti,
Verba dicamus bona nunc & apta :

Auspice Maio

Junius venit, viridi juventâ
Gratus, & Solem nimis imminentem
Noctibus, dulcique hominum quieti,
Sistere princeps.

Nunc nec amissum puero parentem
Flere, nec nati meminisse matrem
Fas : Ceres tandem steriles revisit
Impigra terras,

Et comes Baccho Venus ; hæc columbas
Læta, mansuetas pater ipse tigres
Frænat. Hæc nobis dedit illa formo-
sissima Junî

C

Lux,

Lux, & eversum reparavit annum,
Primaque insanas hyemes amœnis
Veris antiqui spatii coëgit

Nuper abesse.

Gaudio rursus nitet omnis ætas,
Ipse Saturnus redit, exul olim
Rege Dictæo, superos Deum qui

Miscuit imis;

Atque Ranarum malè bellicosis
Auream rupit populis quietem, &
Pace florentem furiis replevit

Impius orbem.

Junio rursus tamen annuente,
Scota lustrabunt & avita prata
Gramus, ingentisque Locartus oris,

Makiniusque;

Ad salutandam Cererem remissi ab
Dite placatam venerante focrum,
Et patri Baccho, comitique Bacchi,
Dona ferentes.

Nosque adhuc lenti dubitamus almi
 Junii augusto Genio litare ?
 Quem colunt Reges super atque subter
 Astra potentes.

Ille sit fœlix propriusque nobis,
 Vota nos illi faciamus uni,
 Ille Saturno pius imperante
 Jura det annis.

Ad Advenas.

ADvena, qui nostros cupies cognoscere mores,
 Et populi Divos, ingeniumque loci,
 Urbis Edinburgi cœlo minitantiæ tecta,
 Antraque Cocyto penè propinqua pete.
 Olim bruta cohors, sed formidata, Gigantum
 Ausa fuit magnis bella movere Deis :
 Montibus impositos calcabant agmina montes,
 Astraque tum cives extimuere novos:
 Ille pater Divûm, rex ipsorumque Gigantum,
 Juppiter, hæc, fati maximus auctor, ait ;
 Non his freta dolis, non bellatoribus istis,
 Speret ad æthereas surgere terra plagas :

Sed juga vefanam promittunt Scotica stirpem,

Quæ cœlum terris misceat atque Stygi.

Surget Edinburgum vel Olympo celsius ipso,

Et Dîs invifum tollet in aftra genus.

Juppiter hæc: Urbem noftram delubraque Divûm

Sic vifum fatis, triftis Erinnyſ habet.

Protinus Ægidii triplicem te confer in ædem,

Tres ubi Cyclopes fanda nefanda boant,

Verbaque dant populo, cui Janî in menſe quo

Maſtatur patrius, Dite jubente, Deus. [tanni

Sic te Bacchus amet, ſic te conſervet Apollo,

Advena, ſic furiis eripiare novis:

Bacchi ſacra colas, & Phœbi numen adores,

Incolumis libes pocula multa Jovi.

Aufpice nunc Lunâ, nunc auſpice Sole bibendum,

Potabis noctes ſtrenuus atque dies.

Nunc te clavigeri delectent pocula Stili,

Quem peperit Baccho pulchra Garumna parens

Deinde alii herœs, navis quos accipit Argo,

Monſtrabunt veterum pocula magna ducum.

Et nunc ſuâviloquam Buchanani exquirito Kettam,

O quoties placuit frons mihi lata viri!

Te quoque Barciniâ decorati tempora vite,

Commoda Tennanti viſere teſta decet.

Ipsæ dabit vinum, vultu suadente, bibendum,
Ostreæque in testis inferet assa coquus.
Sed nos Haja vocat, non ditior altera vini
Fœmina, nec totâ blandior urbe cluet.
Denique speluncam penetrare juvabit Avernam,
Antraque quæ nunquam Phœbus Apollo videt :
Sed placare memento canem quæ limina servat ;
Adferet indigenam protinus Anna merum.
Interiora petas, sedesque invise beatas,
Hæ norunt Solem, cum præit Anna, suum.
Quas illic animas Lethæa fluentia bibentes
Adspicies ; quales, patre volente, jocos !
Scilicet immemores superis quid agatur in oris,
Gaudia mortali non memoranda bibunt.
Sed superas iterum vos eructare sub auras
Hoc opus, hic ingens est aliquando labos.
Ego tibi fidum cape descensurus Achatem ;
Dic Annæ, Comiti vina negato meo.
Artibus his olim Pollux & Castor ab antro
Ditis ad æthereas emicuere domos.
Sed simul ac iterum sub cœli veneris axem,
Et veteres nostro videris orbe faces,
Proderit astriferos Rossi cognoscere vultus,
Grajaque Vasconicis gaudia clausa cadis.

Hic sapiens fies & fortis ; Gallica sed tu

Hospitia & reges commemorare cave :

Nam vicinus agit,quem impunè laceffere, cenfo

Crede mihi, nulli bis potuère. Vale.

Ad ----- VOLUSENUM.

Vixisti, Volufene, tuis pergratus amicis,
Tu, quo non Musis gratior alter erat ;

Sed frustra Musis, frustra tot amatus amicis,

Filia cum Cereris non fat amica foret.

Illa quidem mæstos nimis aspernata sodales,

Te nobis proprium noluit esse decus.

Non totus moriere tamen, Volufene, sed Orci

Effugies avidas, me revocante, manus ;

Quodque negant Medico, concedent fata Poëta

Hic Superis reddet, quem dedit ille neci.

Ad GEO. KIRKTONUM *Chi-*
rurgum.

DUM nimis indulges sævo, Kirktone, do-
lori,
Et frustra ereptum vis revocare patrem,
Eriperis nobis. Quid nos? quid Vatsonus? & qui
Plus oculis placuit Clarkius ille tibi?
Nempe quod extinctis fecisses, optime, nobis,
Manibus offerimus pocula sæpe tuis.

Ad Eundem.

CLarkius, & quæ te quondam lætata sodali
Floruit, ah! nimium nunc lacrymosa
cohors,

Te salvere jubent; Manesque decentia castos
Gaudia non fictâ religionem vovent.

Noster Hamiltonus nuper, nunc vester, Edinæ
Prætulit amplexus deliciasque tuas.

Vir

Vir bonus, & quo non recti fervantior alter,
 Et quem qui nôffet Saxo vel Anglus amet :
 Poterus comes est, ambo Junonis alumni,
 Quæ lucem humano commodat alma gregi.
 Nos ad Reginae thalamum perducito vestrae,
 Infernum Diti parturit illa Jovem.
 Fata novum debere Jovem cecinere poëtae,
 Qui supero posset se perhibere parem.
 Hæc etiam nostris placuit sententia Bardis,
 Queis nulli plures percoluere Deos.
 Maeste novo Domino, liceat mihi, care sodalis,
 Libare antiquo pocula sæpe Jovi.

In GUL. MONNEIPENNIUM, I.C.

Risus atque joci, Deorum alumni,
 Læto pectore, libero ore nati,
 Vos dehinc jubeo miser valere :
 Nam, qui vos coluit nimis nimisque,
 Monneipennius ille, vester ille
 Monneipennius, omnium sodalis,
 Qui mortale genus jocando vicit,
 Vos secum rapuit, suo sepulchro

os condi voluit, facetiasque
 omnes in Stygio ablui fluento.
 Quare in perpetuum valete, Manes,
 Conditi sale plurimo, valete.

In Aedes JOAN. PATERSONI.

CUM victor ludo, Scotis qui proprius, esset,
 Ter tres victores post redimitus avos,
 Paterfonus, humo tunc educebat in altum
 Hanc, quæ victores tot tulit una, domum.

GEORGIUS FERCHARD *ad ux-*
orem demortuam.

Q Uâ mihi non vixit vexatior altera conjunx,
 Nec potuit nostro dignior esse jugo,
 Me sine, securam per secla silentia vitam,
 Esse solet qualis Manibus, uxor, age ;
 Impositumque tuo saxum prægrande sepulchro,
 Non leve præteriti pignus amoris, habe.

In

*In obitum ALEXANDRI MONTETH
TEITH Chirurgi.*

TE quoque Kirktono comitem, Monteth
dederunt

Parcæ, fatalem quàm nimis ante diem!
Nil tibi profuerant docti bona pectoris, & nil
Arte Machaoniâ vix habuisse parem.
Dum patriæ servire studes, solarier ægros,
Atque salutares tendis ubique manus,
Mors vetat everso quenquam succurrere seclo,
Et tibi Kirktonum suadet adire meum.

*In obitum ARCHIBALDI ST
VENSONI, Medici Regii.*

LInquis invitâs, venerande, terras,
Octies denos hilaris per annos,
Qui salutato toties dedisti
Gaudia Phœbo.

Quàm putas illum rediisse lætum

Manè, tot vestra sibi restitutos

Arte cernentem, reduceſque dias

Lucis in auras ?

Duceres vitam viridis triſeclem,

Cauſſa ni mortis gravis ingruiffet

Mors Homî, longè tibi carioris

Lumine Phœbi ;

Mors Homî, quo non alium licebat,

Ire ſub terras venerantiorem :

Stirpis Auguſtæ, neque digniorem

Æthere veſci.

Hunc ſequi curas, & es affecutus ;

Jungitis dextras, lacrymasque gaudiî

Funditis plenas, melioris orſi

Stamina vitæ.

Ergo concordēs animæ valete,

Uſque dicendæ mihi, dum nec Orcus

Poſcet effectum, neque denegabit

Carmen Apollo.

In

In undecimum Martii, quo, ante a-
nos 80. natus est ARCHIBA-
DUS STEVENSONUS, Me-
corum apud Scotos facilè princeps

LUX optata nitet, quæ soles noctibus æqua
 Quæque Stevenfeno flamina prima dec
 Mortalis vitæ; quam multis ille tropæis
 Auxit, & in longam distulit arte viam.
 Quam ne mortales artem perdiscerè possent,
 Ad Superos illum Delius arte tulit.

In JOANNEM D. Belhavenium

DUM cives servare studes, dum Gramp
 regna,
 Dignus Hamiltonâ dum cupis esse domo,
 Quàm nimis indignè Scotis avelleris oris!
 Si quas nunc Scotas dicere fata sinunt.
 At quoniam fato tollet se gloria Vatum
 Altior, atque tui fama perennis erit;

Non te jam Divum, sed nos raptosque Penates
Flebimus, O vates non habiture parem !

In GEO. MAKINNIUM Georgii
filium.

Quamvis dura tulit me mors oriente ju-
ventâ,
Divinoque parem noluit esse patri ;
Non tamen aut Divos, incusavisse sorores,
Quæ meme fociis abripuere meis :
At matris dolor ille meæ, mihi durior ipsâ
Morte, minus gratum reddidit Elysiûm.

Ad JOVEM.

Optime, quàm gratos mihi fundis ab æthere
nimbos !
Sit tibi perpetuus, Juppiter, iste labos.
sic decuit terras, sic æquora claudere Phœbo,
Quem dio clausum pectore S T O T U S habet.

In BERTRAMUM STOTUM *Ar*
migerum Anglum.

STote, tuæ mœrens adstāt Pitcarnius urnæ,
Qui sibi tam plaufit se placuisse tibi.
Ille tuos animi mores veneratus, & artes,
Reddere quæ Superis te valere parem,
Te jubet invitus, jubet invitufque valere,
Dimidiumque animæ deliciasque suæ.

Ad THOMAM KINKADIUM.

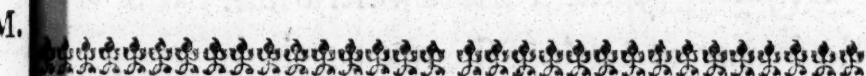
THoma, facetæ militiæ decus,
Cum quo diurnis addimus horulis
Noctes morantes, & jocofum
Pectore concipimus Lyæum.

Fraterne rurfus cogitat Angliam,
Urbemque Romæ nobilis æmulam,
Nobis relictis, jamque Divis,
Plus Tiberi Tamefin placentem ?

e invidendis pectora dotibus
 Instructa nostro subripiet solo,
 Musasque civesque invocantes
 Audiet haud patrio sub axe.

Quæ tum querelæ, quæ lacrymæ tibi,
 Cum frater illam migrat in Angliam,
 Quam Scota ditabit supellex,
 Pallade jam nimia superbam !

Et nos oportet vivere languidos,
 Rapto facetæ militiæ duce :
 Quin nos recedentem sodales
 Ad Tamefin comitamur omnes.

JOANNI *Duci* Roxburgio, A R-
 CHIBALDUS PITCARNIUS
 S. D.

CUM me nuper participem fecerit Mercurius
 carminis, quo Dannistonus noster, Georgium
 Buchananum, nemoris Elysii tum novus hospes, com-
 mellavit ; rem auribus tuis haud indignam facturum
 mihi videor, si carmen ipsum ad te transmittam, &
 D 2 animum

animum ordinandæ Reip. natum, ejusque summa negotia librantem, paulisper alliciam ad hæc levia, inimicas corpori curas aspernantia, consulamque civi illius saluti, cujus beneficio multi mortales vitam in otio transigunt nullis periculis adfini. Vale.

TAndem regna mei pereuntia liquit imago,
 Alloquerer Manes ut, Buchanane, tuos.
 At comes esse viæ Pitcarnius abnuit ; illum
 Detinet Albini nobilis ordo soli.

Ante omnes Kerus ; quis enim non dicere Kero
 Carmen amet ? solus carmina Kerus amat.
 Solus digna facit divino carmine, solus
 Defendit patriæ Tartara vestra suæ.
 Ille suis arcet Lethæa fluenta poëtis,
 Et negat effœtæ credere carmen aquæ.
 Ille epulis Divûm vates accumbere jussit
 Primus, & ætherei nectaris esse potes.
 Jamque bibit nectar pleno Pitcarnius ore,
 Jam Kerum læti Stotus & ille canunt.
 Anne putes illos, si Kerum linquere vellent,
 Nectare florentes linquere posse cados.

In JACOBUM II. Britanniaë Regem.

BArbarus exclusit tumulo te Nasus avito,
 Perfidiâ fidens, Marl----oe, tuâ.
 Urbs caret exuviis; at Barberinus inultos
 Jacobi Manes fecit in urbe coli.

* Quod non fecere Barbari, fecere Barberini.

*PITCARNIUS rogat THO. KIN-
 KADIUM ut ad se veniat Decima
 Junii, quæ sacra est Divæ MARG-
 GARITÆ Scotorum Regina.*

Kinkadi, jucunde comes Dromondi,
 Sis Die mecum, Dea Margarita
 Quâ Deos olim voluit sodales
 Visere rursus.

Alvius tecum, Buchananus ille,
 Atque Fribarnus veniant amici,
 Queis Deum nullus magè te colentes

Mittere speret.

D 3

Nam-

Namque græcandum est, decimâque Junî
 Vina libandum Carolo & Nepotî,
 Quem suis misit decus adfuturum
 Diva Britannis.

THOMÆ KINKADIO *Chirurgus*
 ARCHIBALDUS PITCARNIUS
Chirurgus, S. D.

O Salutaris militiæ decus,
 Spes Æsculapî, spes Podalirii,
 Fessi laborum te vocamus,
 Et vocat, ipse vocat Lyæus
 Te fratre gaudens; Phœbus ubi cadit,
 Linqvitque cassos luce Machaonas,
 Nostros revisurus labores,
 Kinkadiumque sibi secundum.

Princeps coronet vina Dromondius,
 Haurire cogat pocula Barclius,
 Ridere Clercus, cum jocosis
 Nos salibus volet esse lætos.

Manè ad labores ritè redibimus,
 Te salutaris militiæ Duce,
 Nos tum Æsculapi, rursus ægris
 Adspicietis opem ferentes.

DAVIDI DROMONDIO *Juriscon-*
sulto, ARCH. PITCARNIUS S.

ME brevis mimum peragente vitæ,
 Verbaque ægrotis medicata dante,
 Te rei nobis reliquæ studentem,
 Fide Dromondi,

Dî diu fervent vegetum piumque,
 Qualis exactis steteras ab annis,
 Qualis aut velles etiam Catoni
 Ipse videri.

Hoc die ad cœnam venias, paratus
 (Namque natalis tuus est meusque)
 Poculis doctis recreare fesso
 Pectus amico.

Tum

Tum Scoti gratè memores Beveli
Flebimus, læti focium beatum,
Quo nihil terris melius, nec Orco
Sanctior umbra.

Ille præcessit, sequar ipse, ferò
Te secuturum fugiens, & illum
Graium linquens mihi plus ocellis
Semper amatum :

Linquam & æternæ Priorum potitum
Laudis, ac vatum decus Addifonum,
Mercuri, qui te aërias favente
Carminè vicit

Alpium rupes. Ego te, Borelli,
Teque, Bellini, videam superbus ;
Sed prius castè veneratus astrum
Gregorianum.

Nunc vices lætas iterare vitæ
Dum licet, puri Superis litemus,
Et patri Baccho, Cererique matri
Sacra feramus.

Et quod in nobis opis auxiliūque est,

Civibus demus patriæque caræ :

Hæc Deūm sedes pietas recludit

Una, Dromondi.

25. Decemb. 1708.

Ad JACOBUM DROMONDUM
Dominum Stobhallum, ARCH.
PITCARNIUS Scotus.

S Alve, dignus avis, exoptatusque Dromondis,
Dignus Havartæâ Gordoniâque domo,
Qui semper patriam propugnâvere patremque,
Jacobumque suum visere rursus avent.

Illum quàm videant, videant citò rure reverti?

Quàm nobis aderis tunc, Anabella, favens.

Natus est JACOBUS Stobhallus 11mo Maii,
Anni 1713.

ROBER-

ROBERTO GRAIO Scoto, Londi
ni *Medicinam profitenti*, ARCH
PITCARNIUS SCOTUS S.

ILLE, qui terris latitat Britannis,
Solut, aut nullo sapiens amico,
Ille quàm debet miser inquefelix
Vivere, Grai?

Audîit nunquam, meditante Stoto,
Carmina Eoas domitura tigres,
Proximum aut Phœbo Priorum canentes
Dulcè Camœnas.

Ille quid credat redeuntia astra
Solis ac Lunæ sibi dedicari,
Se nisi ut solum miserumque possit
Sæpe videre ?

Quid putes mî nunc animi esse soli,
Postque tot raptos inopi sodales,
Te ferè solo superante, te ca-
rissime Grai?

Namque nos liquit decus illud ævi
Scotici, sic Dî voluere, liquit
Regiæ stirpis decus atque fama
Gregorianæ.

Ille Neutonum incolumem lubenti
Narrat Euclidi, Siculoque Divo,
Miraque augusti docet almus Angli
Cœpta stupentes.

Deinde Pergæum reducem novumque
Acris Halleii studiis, sed ipse,
Quàm graves nuper tulerit labores
Dicere parcit.

Ista nequicquam memoramus : ille
Immemor nostri, patruoque gaudens,
Nos ope & curâ sapientis orbos
Liquit amici.

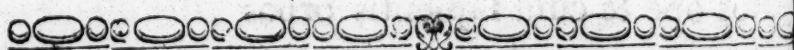
T H O-

THOMÆ BOERO Scoto, *Matheſe*
& Medicina Profefſori, AR C
 PITCARNIUS SCOTUS S.

I Salutatam properè virorum
 Maximum, cui te placuiſſe lætor,
 Cuique nil vidit fimile aut ſecundum
 Dia Matheſis.

Illa ſe ſalvam meritò fatetur
 Eſſe, Neutono revocata ab Anglo,
 Proximus illi tamen occupabit
 Scotus honores.

Q. HORATIO FLACCO, AR C
 PITCARNIUS Caledonius.

DIVE, dic vatem medicumve Phœbo
 Editum quem nunc referam, moneque
 Quâ viâ poſſim quoque gratioſus
 Dicier illi;

Quo potest terris nihil exoriri
Inscio, invitove repullulare ;
Qui pater Vatum viget, & Medentum
Ultimus auctor :

Et bonum vestris, Epidaure, misit
Anguibus virus, docuitque, Chiron,
Te suas artes, voluitque nato
Esse magistrum, &

Scire quo luco legeretis herbas
Utiles agris, pater ipse queis se
Præbeat pulchro deditis, & æquo
Sæpe colendum.

Ille te duxit, pater Æsculapi, in
Aonas montes, equitemque nondum
Orphæi ritu fatis assuëtum
Carminè morbos

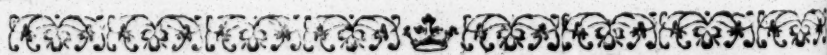
Pellere, & mores animi rebellis
Corpori infestos citharâ domare, &
Mollibus lenire modis nocentem
Pectoris æstus.

Hæc sed incrementa fuêre Phœbi,
 Ante Trojani furias duelli,
 Quo ferox Pelei soboles parabat
 Carmen Homero.

Ad meum veni, Venusine, seclum,
 Quo novus Pollux novus atque Castor
 Brittonum cœlo micuêre grato,
 Munere Phœbi.

Castor es, Grai; Batemanne, Pollux;
 Sonticos ambo superare morbos
 Inclyti, ac iram Superum periti a-
 vertere terris.

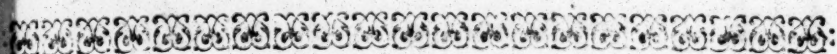
Castor & Pollux mihi nunc vocandi,
 Brittonum semper populis adeste,
 Et viæ ignaris Medicis favete,
 Sidere fausto.

Ad D. DAVIDEM DALRYM-
PLIUM Equitem, &c.

SIS mihi difficili causâ licèt usque Patronus,
 Et præstes linguæ juripotentis opem,

Solvere conantem postico fallis amicum,
 Verbaque das Medico Judicibusque simul.
 Quid mihi nunc superest, quo te, patrone, re-
     pendam ?
 Scilicet ut morbis dem quoque verba tuis.

*Ad JACOBUM Vicecomitem de
 Stairs.*

SI potuit virtus, si numina juris & æqui
 Victurum toto nomen in orbe dare,
 Fama tibi crescet nullo delevilis ævo,
 Atque tuas laudes Phœbus uterque canet.
 Sed quamvis meritis non essent numina testes,
 Nec caneret laudes Phœbus uterque tuas,
 Quatuor illa fori, proles tua, fulmina nostri,
 Fulmina mox nostro plura datura foro,
 Illa tuas celebrent laudes animasque quaternas,
 Quas uni voluit Juppiter esse tibi :
 Munera, namque togæ feliciter omnia functus,
 Quæ nunc sunt nati quatuor, unus eras.

Ad GUL. BENEDICTUM de In
Grubbet, *Equitem*, ---- A. P.

HUNC, Benedicte, tuo meritum Pitcarnii
honorem

Dat cineri, priscâ te pietate colens.

Tu colis Elysios gratissimus advena cœlos,

Dum terras absens Tartara mœsta facis.

Sed tuus, ille tuus, Dîs quo non dignior & te,

Filius, hic patriâ liberiore frui

Nos faciet, cœlosque dabit Scotosque beatos :

Interfit nobis Indiges ille diu.

ROBERTO FRIBARNIO, *Typo-*
grapho Regio, in certamine Sagitta-
riorum Regionum Victori, A.P. S.D.

PRisca pharetratis & propria gloria Scotis,

Per te ter faustum nunc rediviva micat.

Illa diu decoret Drommondum, Kinkadiumque,

Et te, tres animas deliciasque meas.

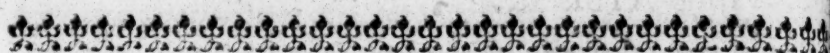

In Maii XXIX. Anno MDC CXII.

HAC Christus voluit patrio se reddere cœlo,
 Hâc Carolum regno rursus adesse suo.
 Hâc jus cuique suum tribui de monte iubebat,
 Esseque Christicolam qui data monte colit.
 Vina Scoti Regum Regi, stirpique STUARTÆ
 Fundite, quæ vobis nomina prisca dabit.

Ad MARIAM LODOVICAM TERESAM,
ipso suo natali die
XVII. Junii, MDCCX.

FRatre tuo viso, derisit Apollo Gradivum,
 Quo fuerat cœlo fortius ante nihil:
 Tu simul exorta es, cœlo formosior ipso,
 Abscondit victum virgo patroa caput.

Ad JANUM CALVINUM.

Quod non quinta dies potuit patrare No-
vembris,

Et fors non voluit quinta patrare dies,
Discipulos, Calvine, tuos trigesima Jani
Plurquam sacrilegâ vidit obire manu.

Ad Junium Anni MDCCXII.

Juni, te regem nunc annis esse jubemus,
Atque tui decimum mensibus esse decus.
Nunc abeant, abeant Septembres atque Novem-
Et nobis annus Junius unus eat. [bres,

DANISTONUS PITCARNIO,
S. D.

Pitcarni, quereris quòd nullo carmine laudem
Duplinium, patriæ spem columnenque sua
Sed Flaccus nuper docuit monuitque, decere
Me Mæcenati non nimis esse gravem :

Et brevibus verbis adfari ritè patronum,
 Cujus non debent tempora ferre moram.
 Illi Fribarnum non commendâris ineptè,
 Leslæique velis non minus esse memor.
 Et potes ipse, tuus si sit modo dexter Apollo,
 Duplinii meritis carmina digna dare.

PITCARNIUS DANISTONO, S.D.

D Annistone jubes me digno dicere versu
 Duplinium, patriæ spem columenque suæ.
 Hæc te, sed ridens, jussit mihi scribere Flaccus,
 Romanæ fidicen primaque fama lyræ.
 At Maro me monuit, nil majus viribus aude,
 Duplinius nostro debuit ore cani.

o, *Mæcenati* Duplinio ROBERTUS
 FRIBARNIUS S. D.

MÆcenas, volui grates tibi solve; musa
 Sed mea par animo noluit esse meo;
 Nec potuit, quamvis & Dannistonius illi,
 Et mihi Pitcarnus ferre parabat opem.

Ille

Ille tuos solus celebrare valebat honores,
 Qui cecinit Scotis, *Arma virumque*, modis.
 Ille tuos caneret, finerent modo fata, labores,
 Quos te pro patria sustinuisse juvat.

GUALTERI DANNISTONI
 GEO. BUCHANANUM *Epistola*
 & BUCHANANI *Responsum*
 MDCC.

GUALTERUS DANNISTONUS
Lectori, S. D.

CUM essem Georgio Buchanan scripturus, me
 dubitavi, quod eum talibus delectari nossem
 ad ipsum mittere *Psalmi Davidici* a me in *Latino*
modos versi exemplar : quo viso, magnus ille vultu
 non poterit non sibi plaudere; mibique, ipsum ama-
 lari nequicquam conanti, gratias agere.

Dexteram invictam canimus Jovemque,
 Qui triumphatis hominum & Deorum
 Præsidet regnis, animatque magnam
 Numine molem.

Quàm tuæ virtus tremefecit orbem,
Iuppiter, dextræ ! sacra tu fereni
Pandis, immensum veluti volumen,
Atria cœli.

Orbis ac uni tibi nota summa
Orbium, & nantes per inane vastum
Vi tuâ terræ, Jovis esse clamant
Omnia plena.

Tu domos priscæ penetras abyssi,
Tu rotis nubes vehis inquietis,
Et manus ventis tua Dædaleas
Affluit alas.

Jura tu brutis facilesque leges
Rebus imponis, quibus antra parent
Æoli, parent rapidæ fluenta
Fervida flammæ.

Illâ, quam nobis patriam dedisti
Nobilem, tellus, hominum stativis,
Fert tuas laudes per aprica nostri
Littora Solis.

Tu jubes illam placitâ revolvi
Orbitâ, gyros sibi constitutos
Audeat ne quo violare quondam
Avia saltu.

Tu

Tu falo victis dominante ripis
Merferas terras hominesque, & omnis
Vicerit montis juga vis aquarum,
Iraque ponti.

Voce sed magnâ monitæ Tonantis
In suas undæ recidêre fedes,
Et minas ponti domat infrementis
Reddita tellus.

Illa, dejectis moderanter undis,
Vox, salutari penitùs ruinâ,
Montium nasci juga, valliumque
Æquora jussit.

Arduum sævis marium procellis
Littus opponis, tumidumque arenæ
Aggerem, quem non superabit æstu
Unda rebeli.

Attamen dulces latices in omnem
Depluis vallem, tibi quos ab alveo
Phœbus excivit maris, atque nubes
Traxit ad altas ;

Quos bibunt densæ pecorum catervæ,
Quos feræ potant, aviumque turmæ,
Queis sitim pellunt onagri colentes
Invia tesqua.

Tu doces lætas volucrium cohortes
Ramulos parvis onerare testis,
Et levi propter latices morari
Otia cantu.

Proluit ficcam pluvialis æther
Barbam, & arentes humeros Atlantis,
Thureis prægnans opibus Sabæas
Ornat arenas.

Ebria epotis alacrisque tellus
Nubibus gramen pecori dicatum,
Divitem, humani pretium laboris,
Sufficit herbam.

Vita frumentis alitur, Falerno
Redditur vivax, oleo nitescit
Frons, & ultrices jubet exulare
Pectore curas.

Siderum invadit patriam propago
Arborum potis animosa rivis,
Et caput cedrus Libani voluptas
Nubibus infert.

Cedrus incertis avium catervis
Dat lares dulces, abies pelargum
Accipit civem piceo salubris
Grataque succo.

Cuncta

Cuncta divini regit ordo fati,
Montium damis juga destinantur,
Inter & rupes latebras echinus
Invenit aptas.

Tu stato Lunam reditu fatigas,
Solis alternis radiis corusci
Objicis terras, retrahisque furvæ
Noctis in umbram.

Eripis Soli, tenebrisque terras
Tradis ereptas ; fera tum, relictis,
Ut famis suasit rabies, cavernis,
Territat orbem.

Ille prædonum leo favientum
Rex, & ipsarum domitor ferarum,
Inverecundo licet ore, supplex
Te rogat escam.

Sol, ut averſa rediêre terræ,
Cogit oculis ſtabulis leones,
Tum levant turmæ pecorum diurno
Corpora ſomno.

Tum quoque ipſorum domitor leonum
Excutit ſomnos homo, tum labores
Impiger poſcit, reficitque ſero
Membra ſopore.

Quanta solertis monumenta dextræ
Eminent ! dextræ, freta quæ facesque
Siderum, & terras moderatur omni
Sole calentes.

Quæ per immensas pelagi paludes
Piscium mutos populos, pecusque
Sole vix utens regit, & profundo
Gurgite versat.

Hic volant puppes, choreasque cete
Improbas campo celebrant in udo ;
Humidum vulgus stupet, & per imas
Diffugit undas.

Quæ foveat tellus, fluidumque regnum
Tethyos, turmas miserans egenas,
Tu foves solus, recreasque dulci
Munere vitæ.

Dividis feculis alimenta, dextram
Laudat altricem tribus omnis, & te
Exigit vitæ variam statuta
Auspice fortem.

Tu relegatas animas in Orcum
Trudis, & vitæ rubicunda rumpis
Stamina, occlusis adytis viisque
Sanguinis almi.

Ast ubi fibris residem cière,
 In suos flexus placuit cruorem,
 Tum ferax natis subitò renidet

Terra colonis.

Omnis hunc tellus colet, omnis ætas
 Dicet æterno celebrem triumpho,
 Ipse lustrabit placido beatas

Lumine terras.

Illius nutu trepidare magnus
 Orbis, excelsi trepidare montes,
 Et metum mistâ tremulo favillâ

Prodere fumo.

Juppiter carmen mihi semper, illum
 Nostra clarabit lyra, dum nec anni
 Denegant vires, neque sanguis arti

Tardior obstat.

Juppiter solus mihi Rex & auctor;
 Illi ego inducam choreas ovantes
 Victor, Eois numeris peritus

Pangere carmen.

Ipse des terrâ pietas ut omni
 Regnet, & virtus rediviva cœlo
 Æquet humanum genus: illud à te,
 Juppiter, ortum.

Ad GEORGIUM BUCHANA-
NUM.

REGIA deferitur Ditis, Proserpina matrem
Quærit, & ad Superos prima capeffit iter.

Eacus & Minos vacuo spatiantur in Orco :

Nec, quos castiget, Rex Rhadamanthus habet.
Et tu lentus adhuc dubitas, Buchanane, redire?

Nec patriam curas visere rursus humum ?
Quæ nunc assiduè tua *Regni Jura* reposcit,

Et dolet oblitam se nimis esse tui,
Oblitam nimis esse sui, quam sævior hoste
Impius exagitat relligionis amor.

Ergo redi ; non te redeuntem deserat ille
Qui cecinit Scotis *Arma virumque* modis,

Non cui dicta volat divini gloria Vallæ,
Non cui Brusiades nobile carmen erat.

Primus ad æthereas remeabit Gramius auras,
Adfuetus vallum scandere, Roma, tuum.

Duglassiûmque sequetur ovans exercitus omnis,
Hajaque nobilitas, indomitusque Kethus.

Non tamen his cedent, fortissima pectora, Keri,
Non Homii virtus nescia stare loco ;
Non Leskæa virum Dîs formidata propago,
Quam colit, & semper regia Fifa colet ;
Non Moravum princeps, Vallæque Dromondius
ultor,
Non animis ingens Setoniana manus.
Non aberunt Clarii genus insuperabile, non qui
Duffides Vemia celsus ab arce tonat.
Non alii Heroes, quos Scoticus extulit orbis,
Queisque dedit paucos Anglia terra pares.
Inter quos, Annande, micas, pietate refulges
Vel proavis major, Balmerinoe, tuis.
Hi, duce te, cœli rursus convexa subibunt
Grampia : quos plausus tum, Buchanane, fere
Unus eris quem nos semper venerabimur, unus
Æacus & Minos & Rhadamanthus eris.
Ergo redi ; Musamque refer, quâ sæva domaba
Monstra, sacerdotum pontificumque genus.
Nunquam major erat Musam tibi causa ciendi,
Non aliud tali tempus egebat ope.
Quippe tui cives, mutato nomine tuti,
Rursus Hamiltoni Præfulis ora vident.

Ille redit, secumque trahit quot Erinnyas Orcus,
 Quotque sacerdotes pontificesque fovet.
 Ficta fides comes est, perjuriamille sequuntur,
 Fictaque paupertas, impietasque furens.
 Hic tamen huc rediit, Buchananane, scelestior illo
 Cui tua Tartareas Musa dicavit aquas.
 Credibile hunc illum est nomen mutasse genus-
 Et Circen nostris antetulisse Deis. [que,
 Notus uterque tibi : quis enim te fallere speret?
 Quo nemo speret plenior esse Deo.
 Incute vim calamis, & diâ carminis arte
 Ista sub infernas monstra retrude domos.

GEORGIUS BUCHANANUS
 GUALTERO DANNISTONO
Sapere.

D Annistone, meæ quid turbas otia vitæ,
 Quam juvat Elysiâs ducere propter a-
 quas?
 Nonne fuit satius tentare poemata nostri
 Davidis, & Lamias sollicitare leves,

Quàm Cereri natam rursus promittere ? non est

Materies isthæc viribus æqua tuis.

Illa quidem priscis licuit cantare poëtis,

Cum caruit tutâ fabula nulla fide.

Sed Manes meliora vident, quos detinet Orphei

Barbitos, & terris castior Orcus habet.

Hîc secura quies, nulla hinc exire cupido,

Hîc placet, hîc solùm fors sua cuique placet.

At tua jampridem se lævi moribus Orci

Induit, & vitiis Tartara vincit humus.

Nec Rhadamanthus adest, populusque impune

sceleratus

Criminibus certat turpior esse novis.

Ergo omnis terras Orco petiere relicto

Illa sacerdotum perniciofa cohors,

Et quicumque dabant, Rhadamantho vindice, po

Quam benè Virgilio cognita turba meo!

Et tu vane pios revoces ad secula Manes

Impia, & Elyfias depopulêre domos?

Tu potius terras, perituraque regna relinque,

Pitcarnumque viæ, si volet, adde tuæ.

Ad PHOEBUM APOLLINEM.

DIC mihi, qui Medicæ mortalibus auctor es
artis,

Qui mores hominum nocte dieque vides,
Dic mihi, si dignus potuit te, Phœbe, videri,
Si fuerit Clarii numine dignus avi,
Qui natos negat esse patrum quos orbis adorat,
Quique negat Divos antè fuisse viros.
Hunc tu si nescis, Pitcarnius ille docebit,
Qui Phaethon alter debuit esse tibi.

Ad ELISAM PITCARNIAM X.
die Junii natam.

TE quoque Sol vidit nascentem, filia, luce
Quâ Dominum nasci viderat ante tuum:
Ille Deûm nulli fulget virtute secundus,
Et tua nullius forma secunda Deæ.

Ad

Ad MARGARITAM PITCARNIAM.

Octavus Martis te jussit, filia, nasci,
 Et te, N---vi, nemine flente, mori.
 Felix ille mihi fuit populisque Britannis,
 Proveniant tales terque quaterque dies.

Ad Janum.

JAne, tui sexto mihi filia prodiit Agnes,
 Agnes ter fausto digna venire die.
 Agnes ter decimum Jani indignata videre,
 Quem nemo lacrymis orba videre potest,
 Incidit in luctus, & morti penè propinqua,
 Octavo Martis denique salva fuit;
 Et decimo Junii maternis risit in ulnis:
 Illo sæpe die rideat illa patri.

Die XXV. Decembris, Anni
MDCCXII.

HAC Christus jussit se nostram fumere formam,

Ipse hominum Rector, Filius ipse Dei.

Hæc homines jussit mortales esse beatos,

Qui Patris vellent, qui sua jussa sequi;

Jussa sequi, quæ ille Pater, quæ ille Filius ille,

Vos fecere pios semideosque viros ;

Jusseruntque alii faciendum quod tibi velles,

Jusseruntque homines reddere cuique suum,

Reddere cuique suum, primo si Cæsare major,

Sive sit is Cæsar, Cæsare sive minor.

Hæc te, Christe, die natus Pitcarnius olim

Auspice, te coluit, te colit, atque colet.

A. P.

Ad

*Ad CAROLUM XII. Suecorum
Regem.*

CAROLE, Gothorum longè fortissime ductor,
Gallia cui solum detinet ora parem;
Perjuros hostes, & barbara numina temne
Sauromatùm, & dextro confice cœpta pede.
Dî te victorem mox in tua regna reducent,
Et patriam nulli non pietate parem.
Sis felix, faveasque bonis, Suecissime Cæsar,
Sic faveat Lodoix Gallo-Britanna tibi.

Vaticinium.

AUstriacas acies & fultos Saxone Belgas,
Fulmine disjicies, magne Philippe, tu
Sed dare te dignum, dignumque Ammone pu
ellum,
Qui regat Eoas occiduasque plagas,
Orbis opes, solis naturæ munus Iberis,
Hic manet, hic unus teque Jovemque labos

Ad HUGONEM DALRIMPLI-
UM, *Supremi Senatus Juridici in*
Scotia Præsidentem.

Consultissime juris, atque rite
Fori juridici supreme Præsides,
Gratias tibi maximas Mathesis
Agit, nobilis artium Patrona,
Tanto nobilior Patrona, quanto
Es tu gratior æquiorque Musis.

Ad ANNAM VI. Februarii, *Anni*
MDCCXI.

ANNA, Sibyllino quam nos veneramur in
antro,
Quæ nos responsis nocte dieque beas;
Hæc te prima tulit placidis vagitibus hora
Mulcentem tigres indomitasque feras.
At homines postquam miserata es nuper agrestes,
Quæis puteus potus, victus avena fuit,
Non

Non homines tantum sibi naturæque reducis,
 Nectare Dîs homines efficis, alma, pares.
 Accipe nos hodie facilis, lætosque remitte ;
 Sic tu nos homines, Te faciesque Deam.

Ad ANNAM R. Anno MDCCXI

CRedidimus terras Hydram liquisse Britannas
 Tempore quo mensis nomina Martis habet ;

Credidimus stultè, nam sævior Hydra revertit,
 Multiplicis capitis mista venena ferens.

Quas strages, qualemque luem dedit illa Britannis

Pauperiem quantam fecit, & Hydra famem !

Pene vetus poteras in Lernæ nomen abire,

Orba tuis populis, Albion, atque Deis ;

Non erat Alcides, nec Vallas fortior illo,

Qui posset tantis obvius ire malis :

Una fuit Superûm tanto par Anna labori,

Quæ meritò nobis Anna Perenna cluet :

Non oblita fui, non immemor Anna fuorum,

Perculit Hydrarum fulminis igne genus.

Ad PHOEBUM.

PHœbe pater, Manes non hic vexare sepultos
Fert animus, Superi jam mihi carmen
erunt.

XI breve carmen erunt; nam non ego, luctibus
impar,

nas Suffineo longis esse poëta malis.

ha- tect, Phœbe, juvat lacrymoso dicere vati,

t, Quæ Bardi nuper damna tulêre tui.

mis ta animus meminisse horret cœlestis, & ipse,

n! Ipse tuus nollet fors meminisse pater.

Denique quis sanus narranti talia credat,

Qualia nec Cretes commemorare solent?

Endiderit fratres, & josterit ISSACHAR amens

Sancta Cananæum colla subire jugum.

odiderit patriam fociis servilibus alter,

Merferit & Batavo prata Britanna salo.

hec ego si memorem, si scribere tristia tentem,

Et plusquam Iliacum condere nitar opus,

ipse sacros vultus avertes, Phœbe, canenti,

Et tu ridebis carmina nostra, Prior.

G

GUAL.

Non homines tantum sibi naturæque reducis,
 Nectare Dîs homines efficis, alma, pares.
 Accipe nos hodie facilis, lætosque remitte ;
 Sictu nos homines, Te faciesque Deam.

Ad ANNAM R. *Anno* MDCCXI

CRedidimus terras Hydram liquisse Britannas
 Tempore quo mensis nomina Martis habet ;

Credidimus stultè, nam sævior Hydra revertit,
 Multiplicis capitis mista venena ferens.

Quas strages, qualemque luem dedit illa Britannis

Pauperiem quantam fecit, & Hydra famem !

Pene vetus poteras in Lernæ nomen abire,

Orba tuis populis, Albion, atque Deis ;

Non erat Alcides, nec Vallas fortior illo,

Qui posset tantis obvius ire malis :

Una fuit Superûm tanto par Anna labori,

Quæ meritò nobis Anna Perenna cluet :

Non oblita fui, non immemor Anna suorum,

Perculit Hydrarum fulminis igne genus.

Ad PHOEBUM.

PHœbe pater, Manes non hic vexare sepultos
Fert animus, Superi jam mihi carmen
erunt.

Xad breve carmen erunt; nam non ego, luctibus
impar,

nas Sustineo longis esse poëta malis.

ha Nec te, Phœbe, juvat lacrymoso dicere vati,

cit Quæ Bardi nuper damna tulêre tui.

ma Ita animus meminisse horret cœlestis, & ipse,

nnis Ipse tuus nollet fors meminisse pater.

em Denique quis sanus narranti talia credat,

Qualia nec Cretes commemorare solent?

Indiderit fratres, & jecerit ISSACHAR amens

Sancta Cananæum colla subire jugum.

Prodiderit patriam fociis servilibus alter,

Merferit & Batavo prata Britannia salo.

Nec ego si memorem, si scribere tristia tentem,

n Et plusquam Iliacum condere nitar opus,

se sacros vultus avertes, Phœbe, canenti,

Et tu ridebis carmina nostra, Prior.

G

GUAL.

GUALTERI DANNISTONI Ep
stola ad JOANNEM CUNINGA
 MIUM *Juris Antecessorem,*
maturet reditum ad Inferos.

S Ancte Cuningami, quæ nunc tibi causa morandi?

An patriæ magnæ non memor esse potes?

An Ditis, qui te lucis præfecit Avernis,

Ante Hecates raptum, perplacitamque fugam

Ah! dum tu nimium nimiumque oblite tuorum

Arma quibus decuit reddere, jura dabas,

Tartara læva locos subitò invasêre beatos,

Et Manes lacerant impia turba pios!

Jam Cato nos liquit, majorque Catone Locartus

Unica spes Ditis deliciæque, redi.

Non opus est armis, nec possunt arma juvare:

Solus opus nobis, ipse Lycurge, veni.

Redde patrem nobis, alio non Rege beatis,

Qui tibi, Galle, pater, qui tibi, Scote, fuit.

ARCHIBALDO PITCARNIO
GUALTERUS DANNISTONUS

Εὐχαίρειν.

ME vis Dupplinii divinas dicere laudes ;
Sed res est longi temporis atque moræ :
erus enim in cœlum Mæcenæ ille redibit,
Quem patrem doctis Juppiter esse jubet.
ellæo interea lætetur, sæpe Boëro,
Fribarnoque : egeat nil opis ille tuæ :
ed cum Brittannâ jucundus Pallade vivat,
Atque fenex ritu Nestoris astra petat.

Dabam ex Horatii villa Tiburte Elysia.

Ad HAIUM Comitem Kinulium.

Felix Dupplinio, nuruque felix,
Quæ, si Juppiter alteram annuisset
Mundo Pallada, Pallas altera esset,
Alternisque Jovis subiret ædes.

Te Pitcarnius ille vester, & qui
 Se totum tibi dedicat tuisque,
 Te salvere jubet, jubet valere,
 Et florere diu Boëro amicum,
 Te quem patria ter lubens fatetur
 Doctis omnibus esse ter patronum.

*In DAVIDEM DRUMMONDUM
 in certamine Sagittariorum Edin-
 burgenſi Victorem, Anno ----*

PHœbe, genus dic atque virum, cui nuper ho-
 nores

Felici peperit miſſa ſagitta manu.

Ille ſuam credit, cui ceſſit palma, ſagittam ;

Nos illam ſcimus, Phœbe, fuiſſe tuam.

ELISÆ HAVARTÆ *Principi* Gordoniæ A. P. Scotus S. D.

Quantus erat Mariæ vindex Havartus, Elisæ
 Effexæ tanto carnificina fuit
 Fædior, & tanto truculentior improbi-
 Iratos nobis quæ jubet esse Deos. [orque
 Altera, sed melior, nobis exurgis Elisa,
 Quæ Mariâ natis Numina fausta voves.
 Is felix faveasque tuis, Havarta, Britannis,
 Havartæque domûs Gordoniæque decus.

ANDRÆÆ FLECHERO *Regulo*
 Saltonio, ARCH. PITCARNIUS
 S. D.

Quod repetita sequi nollet Proserpina Ma-
 trem,
 Si caussam quærit Fletcherus, Illa fuit;
 Non dum natus erat mundo Saltonius ille,
 Qui solus Cereris debuit esse gener.

*In BARBARAM & MARGARI
TAM CAROLI STUARTI Co
mitis Traquarii Filias gemellas.*

Tertia Septembris vos orbi misit ovanti,
Et te, Cromvelli, dire tyranne, Stygi.
Quam gratum errorem matrique patrique creatis
Quàm cupidos dabit, quàm timidofque procos

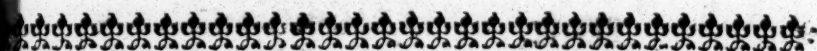
*Ad GULIELMUM KETHUM
Magnum Scotiæ Mariscallum
Anno MDCCXII.*

JAM te, Dive, tenent Homius, sapiensque Ste
vinus,

Qui tecum verè vivere semper ament.
Vivetis placidè, ac, velut hic vixistis, amicè,
O utinam memores, dia caterva, mei.
His me narrabis lentum me credere Cælo,
Dum Scotus Morino lentus ab orbe redit.

Jacobo dices, ut Fratres ISSACHAR omnes,
 Sub plusquam Pharium iusserit ire jugum.
 Singula dum memoras, Divos hortaberis altos,
 Ut domui vestræ semper adesse velint;
 Et patre Dite satis faveant concordibus armis,
 Et Vallam jubeant rursus adesse suis.
 Te præter nemo poterit Dîs gratior esse,
 Teque magis nemo patrius esse Deus.
 Contigit haud alii majestas tanta leporis,
 Haud alii tantus contigit oris honos.

JACOBUM *Principem* Hamil-
 tonium, *Virum Fortissimum,*
Parricidio fœdissimo trucidatum,
 Londini *Die quindecimo* Novem-
 bris, *Anni MDCCXII.*

DUM patriæ fervire studes patriæque pa-
 renti,

Dignus Hamiltonâ regificâque domo,
 Parricidio raptus, fortissime, quale
 Barbariem Hibernam nunc pudet esse suam.

An Inscription on JOHN BELL.

JOHN BELL liv'd in Annandale, on the Scots Side, and has a Stone (200 Years old) on him, with this Inscription.

I Jocky Bell o' Braiken-brow lyes under this
Stane ;

Fife of my awn Sons laid it on my Wame,
I liv'd aw my Days but Sturt o' Strife,
Was Man of my Wheat, and Master o' my
Wife.

If you done better in your Time than I did
in mine,

Take the Stane aff my Wame and lay it on
o' thine.

Imitated by ARCHIBALD PITCAIRN,
M. D. Scotsman.

HOC faxum mihi filii induerunt
Quinque, Mercurio Beloque digni.
Privatos tenui lares tumultu,
Uxoris Dominus, famis Magister.

Si rem me meliùs gerendo vixti,
Hoc faxum licet induas, amice.

ic Belus abscondor, caput objectare periclis
Impiger, & prædam sæpe referre novam :
ota domum conjux castam servabat, & illi
Prima fuit semper cura placere mihi.
qua tuo, Lector, favit fortuna labori,
Aut mage virtuti dextra Laverna tuæ,
olle tibi hoc faxum quod nobis incubat, isti
Inscribas laudes quot libet ipse tuas.

John Bell's Monument is in Reid Kirk-Yard, now
in the Parish of Graitney, belonging to the Right
Honourable the Viscount of STORMONT.

Ad ----- MALAVILLAM.

Ost tot demersos Lethæo gurgite cives
Arte malâ, Circe te sociante sibi :
egrederis tandem Vemias submergere terras,
Quæ vitas hominum Sole hiemante foveat.
nihil hæc Superi se sunt curare professi,
Si brutis mittunt ludicra tela jugis,

At

At scelera ulcisci decuit Malavillia cives,
Et Vemius dudum debuit esse tonans.

In Effigiem ROB. MORISONI, Bo-
tanices in Academia Oxoniensis
Professoris.

QUæ, Morifone, viro potuit contingere
major
Gloria, Pæonium quàm superasse genus?
Ipse tibi palmam Phœbus concedit Apollo,
Laureaque est capiti quælibet herba tuo.

JOANNIS SYLVII *de seipso* car-
men, Pag. 1. imitated by Mr
PRIOR.

STudious the busy Moments to deceive,
That fleet between the Cradle and the Grave
I credit what the Græcian Dictates say,
And Samian Sounds o'er Scotia's Hills convey.

Then mortal Man resigns his transient Breath,
The Body only I give o'er to Death:
The Parts dissolv'd and broken Frame I mourn;
That came from Earth, I see to Earth return.
The immaterial Part, th' Etherial Soul,
Nor can Change vanquish, nor can Death controul:
Had I release it from its Partner's Cares,
And bid good Angels waft it to the Stars.
Then in the flowing Bowl I drown those Sighs,
Which Spite of Wisdom from our Weakness rise;
The Draught to the Dead's Mem'ry I commend,
And offer to the now immortal Friend.
But if, oppos'd to what my Thoughts approve,
Nor Pluto's Rage there be, nor Pow'r of Jove,
On its dark Side if thou the Prospect take;
Grant all forgot beyond black Lethe's Lake:
In total Death suppose the Mortal ly,
No new Hereafter, nor a future Sky;
Yet bear thy Lot content, yet cease to grieve;
Why, e're Death comes, dost thou forbear to live?
The little Time, thou hast 'twixt instant Now
And Death's Approach, is all the Gods allow:
And of this little hast thou ought to spare
To sad Reflection, and corroding Care?

The

*The Moments past, if thou art wise, retrieve,
 With pleasant Mem'ry of the Bliss they give.
 The present Hours in present Mirth imploy,
 And bribe the Future with the Hopes of Joy.
 The Future (few or more, how e'er they be)
 Were destin'd e'rst, nor can by Fate's Decree
 Be now cut off betwixt the Grave and Thee.*

*De ARCHIBALDO PITCARNII
 Elogia.*

Ad A. PITCARNIUM, BERTRAMI STOTI Angli Epistola.

Pitcarni, duplici quem munere ditat Apollo,
 Quem Musæ & Medicæ detinet æquus
 amor.

Si natura tibi rerum cognoscere causas,

Sique Mathematices solvere dura dedit;

Dic mihi (namque potes) cur Bacchi tanta potestas

Et cur mortales in sua fata ruunt? [testas]

Cur ego cui primâ risit Venus alma juventâ,

Ingratus placidæ desero castra Deæ?

ocula Circae capio cur tincta veneno,
Imperium agnoscens, sæve Lyæ, tuum?
atura assiduo nutat stupefacta labore,
Et malè lethiferum sustinet ægra Deum.
orma viri languet nullâ medicabilis arte,
Insanumque fugit non reditura salus.
Mens etiam tanquam Lethæis obruta lymphis
Deficit, & nimio torpet inepta mero.
acche vale, meliora peto: me rursus alumnum
Jactat Amor, rursus me Venus æqua vocat.
ilior haud memorem fecit quid turba Deorum,
Nec repetam raptus, Mars, vel Apollo, tuos.
se Deum genitor, qui fulmine concutit orbem,
Submittit Cyprio fulmen inerme Deo.
oc probat in Danaën qui decidit aureus imber,
Nymphaque cœlesti per mare vecta bove.
um Ledam petiit falsi sub imagine cygni,
Lascivus mediis arsit adulter aquis.
uppiter exemplo quod vindicat, & jubet idem,
Me bene dignus amor, si Jove dignus erat.
ror, & O utinam sociales sentiat ignes,
Pulchra Parismonio juncta puella toro.
alis Latmæo formosa cacumine Phoebe,
Obscuro thalamos Endymionis adit.

Talis in Ausonio Venus est spectata theatro,
 Anchisa, amplexus dum petit illa tuos.
 Et nisi me fallat divinæ gratia formæ,
 Nec placuit Phœbe, nec Venus ipsa magis.

Plus meditor * * * * *

Sed frustra, nam me, vultu suadente, Lyæus
 Admonet his verbis, & jubet esse suum :
 Jurgia quid jactas ? an nos prohibemus amorem
 Perdomuit Paphius nos quoque sæpe puer.
 Quàm meminisse juvat, cum me Minoia nym-
 Accepit thalamis ambitiosa novis! [ph
 Latior accepit nunquam vel Juno Tonantem,
 Nec Sappho amplexu te meliore fovet.
 Confiteare, novam quoties tibi commodo flam-
 mam,

Hâc flammâ accensus fortiùs urit amor.
 Nec mihi displiceat si tempus carmine fallas;
 Carminibus semper Bacchus amicus erat.
 An non se tollit Venusinus in æthera cygnus ?
 Dum Phœbi laudes musa measque canit.
 Quid male-sane times ? per me mens libera cur
 Emicat, atque salus vix peritura viget.

Nonne Stephensoni plaudit mihi blanda senectus?
Nonne capit grato pocula mixta mero?
Nonne sedet vivax socialiter inter amicos?
Dum Phœbo dignas spargit ubique sales.
utinam terras iterum Medea revisat,
Jucundum & renovet læta juvena senem!
Nec prohibet fatum: per quem vixêre tot ægri,
(Sed ferus) Stygias ipse videbit aquas.
Arvæi focius campos lucosque pererret,
Atque Humii potior sit comes ille sui.
[ph]um tamen Elysi, perfecto temporis orbe,
Æthereas tandem fas sit adire domos,
Nectare diffusus mecum super astra recumbet,
Et dabitur Baccho liberiore frui.
Nunc gredi, modico juvet indulgere Lyæo:
Pitarni exemplum sic imitere tui.
Nunc venit nostras, sed non periturus, ad aras,
Nec nimio fuerit victima vana foco.
Nunc le litet Genio, non insipiente palato,
Facundo calices dum bibit ore meos:
curridant Phœbus, Musæ, suavesque lepores;
Dulcè poëta bibit, dulcè poëta canit.

In Mortem ARCH. PITCARNII
M. D.

SCotia te raptum dolet, æternùmque dolebit,
Grande Sophôn, Medicûm, Castalidum-
que decus.

Ad PITCARNIUM *morientem.*

Quid te, Pitcarni, juvat has nunc relinquere
terras,

Atraque Tartaræ tecta subire domus?

Nobis parce, precor; morienti parcere mundo

Tune velis? fugias; nemo superstes erit.

Linquere nos si stat, ne sit mora longa precamur

Ast ah! ah! paucis fas revocare gradum.

PITCARNIUS *respondet.*

Terras purgabam monstribus : fatalia terris
 Monstra, Erebi in sedes nunc domitu-
 rus eo.

Te jugulante cadent immanis Cerberus, angues

Atque Medusæi ; nulla & Erinnyes erit.

Orpheus hic silvas duxi, fluviosque moratus ;

Orpheus & Manes voce lyræque ciam :

Sisyphus haud saxum versabit, & ocyus urnas

Belides abjicient, Æacus ipse suam.

Inde tropea ferens, superas evectus ad auras,

Æthera conscendam : Juppiter æquus erit.

His mistus Superis spumantia pocula ducam :

Junia Pitcarno fidere stella cluet.

Hinc Fergusiadas spectabo lumine læto,

Atque Caledoniis usque favebo meis.

JO. KER.

In Obitum ARCHIBALDI PITCARNII Scoti, Medicorum sui seculi facile Principis, qui fatis concessit X. Kalend. Novemb. Anno Æræ Christianæ vulgaris MDCCXIII. Ætatis suæ LXI.

Quid frustra erepti fatis quæramus, amici,
Pitcarni meritis carmina digna dari?
Cum Musæ Charitesque omnes comitem
tur ademptum,

Et tantæ cladi se supereffe negent.

Squalidus & vatum genitor, Medicæque repertor

Abnuat ipse suam Delius almus opem.

Sed neque jam doctas opus implorare forores,

Irrita vel Clario fundere vota Deo :

Te tua, Pitcarni, celebrant, te maxime vatum,

Carmina Mæoniis æquiparanda modis ;

Quæ te Pegaseâ tollunt super æthera pennâ,

Nec nisi cum mundi sunt peritura rogo.

Hæc licet insignis tibi laus, ac propria, magni

Ingenii pars est quantula at illa tui ?

namque fui Natura parens penetralia regni,
Et vasto pandens munera clausa sinu,
quæ priscos latuère Sophos, latuère recentes,
Condi uno voluit pectore cuncta tuo.
namque prius fœdis vinclis Medicina jaceret
Obruta, barbariem sævaque fata gemens,
auspiciis rediviva tuis fastigia tollit
Ardua, & excusso libera colla jugo.
Ac velut Eois lotus modo Lucifer undis
Cum ruit, aut niveis Cynthia vecta rotis,
Destituit stellas alias sua lux; ita postquam
Emicat ingenii flamma benigna tui,
mittit decus omne Cous, decus omne Galenus,
Nec retinet faciem cætera turba suam;
cuique alii cessere omnes, Bellinius ingens,
Jam minor, & primum dat tibi jure locum.
Verùm O! immenso defunt sua verba dolori!
Mortis iter solitus rumpere, morte cadis.
ergo vale lux Scotigenûm, Princepsque Meden-
tûm,
Musarum columen deliciæque, vale.

THO. RUDDIMANNUS.

In

In D. ARCHIBALDI PITCARNII, Medici & Philosophi doctissimi, Bibliothecam instructissimam.

Bibliotheca, bonis multisque repleta libellis,
 Non minus es Domino jure superba tuo.
 Tu libros tantum capis exanimisque magistros;
 Ille libri sensum percipit atque docet.
 Hoc sine, tu domino nihil es nisi inane sepulchrum.
 Hic sine te, docti est quicquid ubique tenet.
 Non tibi flamma vorax, nec vis ulla altera fati,
 Barbara nec rabies est metuenda virum.
 Hæc licet abstulerint Medicos, Sophiaeque libellos,
 Ille unus damna est hæc reparare potis.

In Ejusdem Dissertationes & Poëmata.

Pitcarnus Sophiae est cultor amabilis,
 Felici genio, quem celebrem facit
 Doctrinae omnigenae magna scientia,
 Rerum multiplici cum experientia.

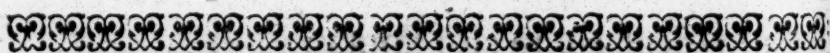
Doctorum relegens vasta volumina,
c verum sequitur, mittit inania,
t quicquid veteres, vel neoterici,
odant eximii, noverit optimè.
Profert hinc Sophiæ multa reconditæ,
quæ non præteritis cognita seculis,
unc detecta juvant quemque, problemata,
ensum percipiens qui legerit nova.
Non hunc sola juvat pulchra scientia,
n praxin sapiens pertrahit omnia,
umani generis prospiciens bono,
ita ut det fragili fospite perfrui.
Nec mens sola studet spem dare languidis,
mortis quos avidis faucibus eripit,
æquare animum vult manus æmula,
Egris ut redeat quam citò sanitas.
Nam si pharmaciæ, dira necessitas,
expertæve manus auxilium petit,
quicquid salvificum fert medicaminum,
el natura potens, arseve peritior,
expertus retinens utitur optimè.
Chirurgûm & celebri se associans choro,
perfectum Medicum, quid faciat, docet.

Non

Non hunc plus medicis artibus inclytum,
 Quam clarum voluit carmine DELIUS,
 Instruxitque suis blandior artibus,
 Fingens eximio pectora de luto,
 Parnassique choros ducere dum facit,
 Et Divûm sequitur passibus æmulis,
 Celso vult feriat fidera vertice.

Qui virtute viri gratiam iniverit
 Felix hoc Medico Vateque gaudeat,
 Ægrum nam relevans ritè doloribus,
 Vitam dat miseram degere molliter,
 Dignum sed celebrans carminibus virum
 Æternum efficiet fataque temnere.

THO. KINKAID.

GEORGIO *Comiti* Vintoniæ.

HÆC tibi, Magne Comes, funebria mœsta
 dicamus

Magni Pitcarnî qui tibi charus erat.
 Magni Pitcarnî laudes non terminat urna,
 Nec tua, magne Comes, gratia morte perit.
 Symbola amicitiae vivo pergrata dedisti,
 Et post exequias das manifesta tuæ.

Quam

Quàm se devinxit Patriæ, patriæque Parenti?

Quàm se devinxit Vintoniæque domo?

*In Obitum dolendum ARCHIBALDI PITCARNII, qui obiit Edinburgi XXIII Octobris MDCCXIII. Anno Ætatis LXI. Patre super-
stite.*

Quantum jacturæ fecit Medicina, Mathesis,
Et Sophia, & Musæ, te moriente, novem.
Enotrii narrent, Galli, tum Belgica tellus,
Angli, Germani, & Patria mœsta tua.
Pythagoræ Samii plus certo dogma videtur,
Corpore multæ animæ nam coiêre tuo.
Eber & Euclides, Plato, Syracusius ille,
Mæonides, Flaccus cum Cicerone, Maro.
Hippocrates, Chiron, Podalirius atque Galenus,
Convenêre animæ centro habitare tuæ.
Imando magni & parvi penetralia mundi,
Scrinia naturæ, te referante, patent.
In conclamatas animas ex faucibus Orci
Cogebas proprias sæpe redire domos.

Lassa-

Lassabas Lachefin nendo, Clothoque sororem
 Tu nova cogebas addere pensa colo.
 Hanc mortem gaudet durâ cervice rebellis,
 Atque Deum fictâ gens pietate colens.
 Sed vulgus, procures, Princeps & turba Sophorum
 Artes & linguæ, te moriente, dolent.
 Musa stupet, morbique vigent, mors atra trium
 phat,
 Ex quo tu letho victima grata cadis.
 Plura recludemus, Vir ornatissime, de te,
 Astræa his terris quando redibit ovans.

DAVIDI DRUMMONDO, Edin
 burgi, XXV. Decembris
 MDCCXIII.

NAtalis Christi lux felicissima mundo,
 Te cum Pitcarno protulit illa dies.
 Nexus amicitiae vestrae, Drummonde, juvabit
 Pitcarni Manes hâc memorare die.
 Multa stylo obscuro Pitcarnus carmina scripsit
 Perspicuo calamo ast asserit ille fidem.

Posuit R. CALDER.

Confessio Fidei ARCHIBALDI PIT-
CARNII, *Die XXV. Decembris,*
Anno MDCCXII.

HAC Christus jussit se nostram sumere for-
mam,

Ipse hominum rector, Filius ipse Dei.

Ac homines jussit mortales esse beatos,

Qui patris vellent, qui sua jussa sequi;

Jussa sequi, queis ille Pater, queis Filius ille

Vos homines fecit, semideosque viros.

Atque alii voluit faciendum quod sibi vellet,

Atque numisma tui Cæsaris esse suum.

Ac te, Christe, die natus Pitcarnius olim

Auspice, Te coluit, Te colit atque colet.

A. P.

Oratio ex Confessione PITCARNII.

HÆc tua, Pitcarni, fidei Confessio Christi,
Viva fides fuerat, quod benefacta pro-
bant.

I

For-

98 *Archibaldi Pitcarnii, &c.*

Fortunis inopes, ægrosque levare medelâ
Promptus eras, tristes aut hilarare jocis.
Non sapit hæce fides Arii, nec dogma Socini,
Sanguinei praxin neve rebellis olet.
Hæce fide ductus didicisti Cæsari, & Iro,
Et dare cuique suum, temnere & orbis opes.

Epitaphium.

ECCE Mathematicum, Vatem, Medicum-
que, Sophumque,
Pitcarum magnum hæc urnula parva tenet.

R. CALDER

D. GULIEL

D. GULIELMI SCOTI

De *THIRLESTANE*,

Equitis Baronetti,

POEMAT A.

D.

I

iron

rest

M

latis

inter

ive

D. GULIELMI SCOTI POEMAT A.

In HORATIUM ODE.

ST qui Mæonidem carmine princi-
pem

Ad cælum eximiis tollit honoribus ;
Tristis seu Danais Æacidæ furor,

error five vagi devius Ithaci,

prestet carminibus materiam suis.

Multis vena placet nobilior sacri

latis Romulei, seu tenero gregi

contentus gracili ludit arundine ;

five Anchisiaden Dîs superis parem,

Effert magnanimum Musa superbiens.

Limatoque fluens ingenii stylo

Lascivus teneris gaudet amoribus

Naso. Doctiloquo carmine amabilem

Vati, qui tulit ad fidera Lesbiam,

Laudes quis meritas detrahet impius ?

Est quem culta juvat Delia conjuge

Decantata suo. Musa Propertii

Nec spreta est celebris. Pulvere Theſſalo

Nigros illius & qui cecinit duces,

Multis ingenii perplacuit furor.

At me nec levibus felicior suis

Ludens Aufonius tam falibus juvat ;

Nec tam grandisoni dia Lucretii ;

Mordax Bilbilici musa nec afficit

Vatis ; quàm lepidi Dives Horatii

Dulces docta modos, dum crepuit lyrâ.

Huic nempe Aoniis pocula fontibus

Indulgens (citharam seu digitis sonans

Argutam, viridi lassus in arbuto

Festivas Venerem cum Charisin canit

Ducentem choreas ; seu nitidum caput

Exornans hederâ, sollicitas mero

Curas de misero pectore summovet ;

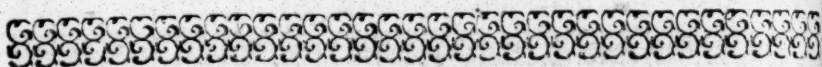
Missis five jocis, majus opus movens
Laudes dicere seu Cæsaris, aut fui
Mæcenatis amat :) nomine Cynthus
Eterno dedit in secula perfrui.

CATULLUS *ad* VENEREM.

TE solam, Venus alma, te benignam,
Te blandam, prece supplice invocabo,
Bellam quæ mihi Lesbiam dedisti,
Quam stipant Charites Cupidinesque,
Ornant innumeri tui lepores.
Respirat mihi cujus os venustum
Fragrantes violas, rosasque suaves :
Pulchræ frontis honos, decorque gratis
Pascit deliciis meos ocellos :
Dulces docta modos puella, voce
Ipsum vinceret Orpheum canendo, &
Luris basia cum dabat labellis,
Plane nectareos bibi liquores.
Adsis Diva potens tuo Catullo,
Et reddas facilem precor puellam
Bellam quam mihi Lesbiam dedisti ;

Faxis

Faxis jure tuo ut fruar perenni.
 Vel si contigerit, semel litemus
 Unà thuriferas tuas ad aras :
 Mortalis ego sic perire vellem.

Londini Urbs incendio eversa, Anno
 1666.

O D E.

TRoja sic quondam simili favillâ
 Arserat, nunquam tamen ausa Divos
 Temnere, aut sacros violare parvo
 Crimine Reges.

Arduas passim volitans per ædes
 Flamma Londini populatur urbem :
 Illa sed justas dedit haud iniquo
 Funere pœnas :

Illæ quæ Regem tulerat peremptum
 Infimæ plebis stimulo furenti ;
 Supplice haud unquam prece mitiganda est
 Numinis ira.

Tale non vidit scelus axe Phœbus
Quâ vehit pictos radiante currus,
Nec fidem credo dabit ulla proles
Sera nepotum.

Dum tamen dirum scelus expiandi
Cui daret partes, dubitabat æquus
Juppiter, crebrâ Nemesis querelâ
Vexat Olympum :

Ille, ne crimen fera gens inultum
Jactet, ultores Superum cohortes
Omnium in pœnas, pelagus, vocatque
Tartara, terras.

Mittitur cœlo furibundus alto
Mars, ut accendat fera in arma gentes,
Et bibat fufum fitiens nocentûm
Terra cruorem.

Vidimus flavum Tamefin retortis
Fluctibus, moles ruere in superbas,
Urbi, & effusis violenter undis,
Dira minantem.

Protinus sævi dominator Orci
 Pestis infestæ populo malignam
 Ingerit labem, Stygiisque fœdat
 Cuncta venenis.

Criminis tandem scelus ut piaret,
 Ultor Ætnæis venit è caminis
 Mulciber, fontem penitusque flammis
 Diruit urbem.

Frater GUILPINUS *ad Dominum*
suum.

UNus si tibi carus est sodalis,
 Et, nec pluribus impar, esse possum,
 Vobis dum licuit favere linguis,
 Atque anfas bene præbeo paratas,
 Puris oscula dum dabis labellis :
 Si in magni lubet E----- is salutem
 Libare, aut reduci litare Divo,
 Si velles Superos rogare justos
 Pactam reddere virginem marito,
 Ut prole ingenuâ beet Britannos ;

servum invenias dapem capacem,
 ovis tempore, vel loco, vel horâ,
 jussa accipiam usque & usque promptum;
 ilpinum liceat forare fratrem.

*Apem quæ in E----- B-----
 labro aculeum fixerat.*

O H! quis te furor aut malignus error
 Duxit, cuspide, tu, O apis scelestâ,
 æ sæva teneris meæ puellæ
 sis vulnera figere in labellis?
 sis, improba, vulnerare labra,
 bra quæ Charitum chorus fororum
 let, ipsa Venus sua esse, & omnis,
 otquot sunt lepidûm cohors amorum?
 rtè dum virides vagans pererras
 mpos, leniter insidens labellis
 lis mellifluæ meæ puellæ
 rpebas violas, rosasque suaves,
 rantemque thymum, crocumque gratum,
 grantesque alios per ora flores,

Passim

Passim melcula & hinc & inde quærens,
Omni melcula dulciora melle,
Furtim basia & hinc & inde libans,
Omni basia dulciora amomo ?
Quæ te corripuit furens lubido,
Inter melcula & osculationes
Ut possis stimulo fero puellæ
Tam mellitula perforare labra ?

Haud impunè feres, scelesta, crimen.
Cernisne ut rosea, invenuste fuce,
Ictu sanguineo tument labella ?
Cernisne ut lacrymis rubent ocelli ?
Nec curas lacrymas, nefande fuce,
Gratarum immemor osculationum,
Blandorum immemor atque ocellulorum.

Haud impunè feres, sceleste, crimen :
Nescis quanta tibi movetur ira ;
Cum tu delicias Deum laceassis ;
Accensa est Venus, & dabis cruentas
Pœnas, acriter exigente Divâ :
Offensus pariter tibi, Cupido
Accedet sceleris severus ultor,
Et quantum est superum inferumve Divum,

rogne te vaga, te latens Arachne,
 e rostris meropes petent aduncois,
 etque ad Tartara prosequuntur ima,
 e spes ulla tibi fiet salutis.

Ad DAVIDEM DRUMMONDUM
Jurisconsultum, in natali suo die.
 Decemb. XXV. MDCCXIX.

O D E.

D Um mihi Pindo patefecit almus
 Januam Phœbus, dedit & furores,
 Et dedit parvâ tenues Thaliâ
 Dicere versus;

Quos velut gratâ vacui sub umbra
 Lufimus, cari monumenta amoris,
 Ut soles semper, placido benignus
 Accipe vultu.

Sive victorem baculo globisque,
 Sive certantem celeri sagittâ,
 Te canam flexo speciosum in arcu
 Tollere palmam.

K

Sive

Sive te Prattæ memorem sub antro
 Anxiæ, Ketta facili, decora
 Frons ubi Georgi nitet usque puro
 Tincta Lyæo ;

Læta quem cingit juvenum corona,
 Blandus hærebit focero Mainus,
 Lignipes vatum decus, atque Bacchi
 Fidus Achates.

Flectis effrenæ rabiem juventæ
 Improbas lites dirimens, severum
 Arte dum ridens solita ministrat
 Donna Falernum ;

Notus in caros animi sodales
 Integri, David, moderaris æquâ
 Dexterâ plenos calices, fugacis
 Arbiter horæ.

Annus exacto rediens priore
 Faustior currat, renovans vigorem,
 Et tibi volvat meliora semper
 Tempora Titan.

Rideat vultu tibi Fors sereno
Mitis, & cœptis faveat secunda,
Exulent curæ vigiles, & urens
Pectora livor.

Ad Dom. GULIELMUM BEN-
NETT *Militem Baronettum.*

O D E.

Q U M mihi menti dubiæ recurrens
Pectus incertum cruciaret æstus,
Quem virum, aut qualem liceat canoro
Dicere plectro :

Phœbus è celso pater ipse Pindo,
Annuens votis, citharâ silente
Ridet, & vultu facilis sereno
Talìa fatur.

Nonne Phœbeum nemus ipse nostrum
Cernis, & ductas Helicone lymphas?
Quâ mihi carus Benedictus arva
Ditat alumnus.

Nonne sacratam mihi cernis adem,
 Libero fratri, Cererique gratam?
 Ille ubi ad nostras facit usque cultas
 Frondibus aras.

Hunc te ego vatem jubeo, Latinis
 Versibus, dignâ celebrare pennâ:
 Phœbus hæc dici voluit, favenisque
 Cætera Clio.

En tibi, sic Dīs placuit benignis,
 Hoc licet parvum, Benedicte, carmen,
 Cui caput fertis, propriâque lauro
 Cinxit Apollo:

Omniſibus gratum ſuperis Deorum
 Te canam, clarâ redeunte Eoo
 Luce, te dulcem fugiente caros
 Inter amicos.

Ecce paſtorum pecudumque cuſtos
 Pan Deus, fervens cupit ipſe ſilva
 Ut frequens creſcat, tibi dædalâ quæ
 Conſita dextra eſt.

Hic ubi in Latmo juvenem relinquens
Monte dilectum sibi, Diva virgo
Gaudet auritos lepores, vagosque
Figere cervos.

Quin & hortorum redolens venustas
Sacra Pomonæ memoretur almæ
Fructuum : laudes tamen occupabit
Flora priores.

Cespitem in puro nitidus placebit
Verdor æternus tibi, opaca lucis
Umbra festivis, decorata vestris,
Bacche, tropæis.

Huc ades, cæcum puerum, & decentes
Virgines ducens, Cytherea ; semper
Hic tuus Mars te positus manebit
Gratior armis.

Ipse Divorum pater atque princeps
Juppiter, carum sibi Apollinique
Sospitem reddet dominum, penates,
Tecta nemusque.

Ad THOMAM KINCADIUM ci-
vem Edinburgensem.

O D E.

K Incade, vestrum cura sodalium,
Hæc quæ canemus dictat amor tui :
Durum est quod æternum fatigas
Ad vigiles animum lucernas.

Admitte somnum dum licet utilem, &
Tristis senectæ vincula non premunt ;
Otî nimis parcus, nimisque

Prodigus effugientis horæ :

Nec dum severus te emaciet labor,
Curare velles si vigilans cutem,

In veste adhuc pura decoris

Virgî nibus nitidus placebis.

Nunc te juventæ læta manet cohors,
Flagrans amor quæis fœdere mutuo

Te junxit, & curis solutum

Ambiguïs, vacuumque, Baccho

Expe

Expectat ardens turba litantium :

Evadas Drummondi nec timeas minas :

Sub fronte rugosa ferenum

Pectus inest animique candor.

leni movetur carmine Juppiter,

atumque votis ; quin precibus piis

Nobis caput carum Georgiūm

Usque avido revocemus Orco.

ondum eruentis unguibus Atropos

urrentis avi flamina rumpere

Conatur, & Phœbo iubente

Fila trahet Lachesis per annos.

illis, vigor queis artubus est, licet

ulfare terram composito pede,

Pressis odoratum bibemus

Nos cubitis hilares Falernum :

os militantes sub duce Libero,

on vultus acer territat hostium,

Nec plebis inœnfæ tremendas

Impavidi metuemus iras.

Ad JOANNEM DRUMMON-
DUM *Medicina Doctorem.*

O D E

Gentis humanæ fātor unus, ortum
Omnibus fecit posuitque finem
Juppiter rebus, licet usque opacâ
Condidit umbrâ.

Scire quod nobis vetitum, futuri
Arbiter solus stabilisque rector,
Qui leves spes atque hominum inquietos
Temperat æstus :

Gaudia, & risus, lacrymæ, dolores,
Invicem turbant homines, egestas
Deprimit, rerum fugitiva in altum
Copia tollit.

Vidimus, nuper cupiebat ægra
Mens inexhaustos tenuisse acervos,
Sed canem in lymphâ cupidum figura
Lusit inanis.

Indies Solem tenebrae recondunt,
Solis adventum fugiunt tenebrae,
Et novi quævis aliquid recurrens
Parturit hora.

Abstulit Geōrgiūm mihi mors, sodalem
Integrum, fidum, facilem, benignum,
Mens cui semper viguit dolosa
Nescia fraudis :

Et cito Marcum rigidoque fato
Flemus ereptum teneris in annis,
Pontus at cœli quod erat iubenti
Reddit Olympo.

Flere nec fas est nimium, potenti
Dexterâ luctus tribuens amaroq;
Juppiter, tristes animi querelas
Summovet idem.

Ergo cum festis liceat diebus
Hunc Jovem in votis precibus vocare,
Illius sacras celebremus aras
Pectore toto.

Hic

Hic dies festus maneat per omne
 Seculum, cunctis, quibus aura Cœli est
 Pura respirans animis, salutem
 Qui dedit orbi.

Quoque devincto mihi ter sodali
 Juppiter primum dedit almus ortum
 Davidi, ferosque favens in annos
 Præroget ævum.

Nulla te argenti neque vis nec auri
 Mente detorquet solidâ, tenacem
 Quicquid est iusti; neque tu malignæ
 Verbera linguæ

Gentis insanæ metuis, quibuscum
 Nec fides, nec fas, neque honos, pudorve,
 Quos juvat ficto Superûmque cultu
 Fallere plebem.

Decemb. 25to, 1720.

Ad Dominum GULIELMUM BEN-
NETT.

Phœbus ubi nascens radiis fugat astra serenis,
Usque tuos placido lumine lustrat agros;
Gaudet poma videns pendentia divite ramo,
Gaudet & excultum semper adire nemus:
Hæc nemora alta mihi castæque dicanda sorori
Sint, ait, & Paphiæ poma ferenda Deæ.

Ad Eundem Epistola.

Mane novo, dum tecta struens pendentia
tignis,
Garrula mirificum figit hirundo larem;
Tecta locat dum tuta sibi genus omne volucrum;
Rore superfuso dum nitet omnis ager;
Omnia dum resonant avibus virgulta canoris;
Oscula dum gemitu blanda columba rogat;
Dum geminant cantus raucae tuâ curâ palumbes;
Dum sopor ignavis lumina clausa premit:

Te

Te labor assiduus, te villæ cura paternæ
 Excitat ad pulchrum & nobile ruris opus :
 Hic operi incumbit curvi moderator aratri,
 Spemque suam pingui semina jactat agro ;
 Illic ne impediunt ramorum pondera silvas
 Crescere, præcurvâ falce resecta cadunt ;
 Ducitur hîc longo piscosa in stagna canali
 Rivus ; ubi & sedem ponere gestit olor ;
 Illic usque placet viridantia septa tueri,
 Dives & excultas quas habet hortus opes.
 Fortunata domus, domini dum jussa capeffit ;
 Hortus, lympa, nemus paret, & omnis æge
 Nunc epulis pellenda fames, dapibusque paratis
 Instruitur lautis mensa onerata cibis ;
 Uxor adest tibi, digna viro, sequiturque parentem
 Pulcra cohors, casti pignora cara tori.
 Cernitur hîc socialis amor, festiva voluptas,
 Hospes & hospitibus gaudet, amore, fide.
 Postquam exempta fames, dapibus mappisque re
 motis,
 Et matrem sequitur bella propago suam ;
 Si placuit, redeant jucundi munera Bacchi,
 Sint comites risus, blanditiæque, joci :

s, humeros similis genitori Kerrius adsit,
Nec deerunt lepidis pocula mixta jocis;
Victor Olympiacâ redimitus tempora palmâ,
Sitque patri natus, si libet esse, comes!
Adsit dilectus Murravius usque; sodalis
Et, licet obscæno nomine gaudet, adest.
Adus adest manibusque potens Carnegius heros;
Cui, nisi cancrorum turba molesta premit,
apta ministerio est tribuendi pocula dextra,
Apta est, invalido dum nequit ire pede.
Absit vana sibi quisquis qui stemmata fingit,
Longi Majorum sanguinis usque memor,
qui titulos jactat, proavorum & grandia facta,
Nulla tamen dextræ facta notanda suæ:
Absit sanguineis qui miscet pocula rixis:
Odit Lenæus verba nociva pater.
Non bene conveniunt tibi lites, nam tibi cordi est
Jure sodalitii liberiore frui.
Ecce tibi rura placent, & purâ vesceris aurâ:
Ruri delicias quis neget esse suas?
Nec tamen invisæ sis jugiter immemor urbis:
Urbs habet, ut quondam quæ placuere tibi:
t, luteum versatur opus, sit, stercore sædo
Spargitur, & cinerum nubila in ora volant,

Nullus amor patriæ, concessa licentia vulgo
Seu versare dolos, seu libet arte fidem.

Quis Capitolinam servabit, Juppiter, arcem?
Anferis est cervix cæsa potente manu:

Te reducem sic omnis avet tua turba, rogatque
Auxilio venias, subsidiumque feras.

Dignissimo Viro CAROLO GRAIO
Jurisconsulto, mærens posuit so-
dalis ei multum devinctus.

STemmata non profunt, nec longi sanguinis
ordo

Penè per innumeros quem tibi ducis avos;
Nec spectata fides multos deducta per annos,
Integra mens, præstans ingeniive vigor;
Non amor immotus patriæ, vel nescia flecti
Religio, aut morum recta pudicitia;
Non laudis vanæ neque opum contempta cupido,
Spretæque nec magni nominis ambitio;
Quin te summa tuis fati lex aspera tollat:
Nulli flebilior quam mihi, Graje, vale:

Tu præis, ipse sequar lætus, dum fama superstes
 Sit mihi, qualis erit tempus in omne tibi.

April. 28. 1722.

*Ad JOANNEM DRUMMONDUM
 M. D. Medicorum Collegii Regii
 Edinburg. Præsidem.*

A Deste Aonidum cohors fororum,

Adsit ipse pater suis Apollo,

Et tu Bacche parens Dearum alumne

Adfis, cum salibus jocisque lætis ;

Nam friget sine te Venus decora.

Clarissimæ plaudite vocibus Drummondum,

Frontem cingite laureâ coronâ,

Nunc Phœbi sedet in patris cathedra.

Mi Drummonde, meâ canende musâ,

Divorum auspiciis, favente Phœbo,

Æsculapiadûm create præses,

Vivas, alitibus beate dextris,

Morbos arte levans Apollinari,

Iudex carminis & patrone nostri.

*Ad JOANNEM KER, in illu-
stri Academia Regia Abredonensi
Linguae Graecae Professore.*

Kerri, versiculis canende nostris,
Multum versiculis laboriosis,
Dum natum male ter quaterque carmen
Incudi rigidæ referre cogor,
Ut limam ferat arbitri severam,
Et docto placeat meo Drumondo,
Et docto placeat tibi & Drumondo.

Kerri, versiculis canende nostris,
Carmen non tenui canens avena ;
O quam versiculos laboriosos !
Cultos versiculos, benè expolitos !
Vestris in tabulis lego proboque ;
Quàm dignos citharam movente Flacco !
Dignos arbitrio mei Drumondi,
Qui flores redolent Catullianos,
Qui flores redolent Tibullianos,
Pitcarni & resonant mihi lepores.
Sed Pitcarnius ille, noster ille,

Qui tam mellifluo valebat ore
Urbanis salibus movere cunctos,
Dum lætis placuit litans Iaccho ;
Quo felicior elegantiorve
Non quisquam nituit poëta nostri
Evi, dum placuit litare Phœbo,
Dignus Pieridum choro sacerdos,
Jamdudum Elyfias adivit umbras.
Heu ! sævæ nimium mihi invidentes
Tam carum caput abstulêre Parcæ,
Et lucis cohibent tenebricosis,
Unde non liceat redire cuiquam.
Sed Pitcarnius ille, noster ille,
Divinum ingenium tibi relinquens,
Vestros versiculos suos putamus,
Pitcarni proprias nam olent lucernas ;
Et Vatis celebris sacro & diserto
Latamur Genio tibi relicto.

*Pfittacus ad D. E----- B-----
Dominam suam.*

India me genuit, fuscis tibi mittor ab Indis
Pfittacus, Hesperio munus ab orbe datum
Garrula lingua mihi est, pulchri mihi forma co-
loris

Picta placet Dominæ si mea pluma meæ :
Tu mihi das epulis vesci, das divite fructu,
Et juncta ambrosiis vina odorata cibus :
India si jactes ; vestra est plaga Solis iniqui,
Lympha parum dulci est assimilandam mero ;
Omnes si formam egregiam jactetis & Indæ,
Candida forma meæ vos superabit Heræ :
Sint tibi deliciae dulci mea verba loquelâ,
Murmure si blæso sit mea pœna mihi ;
Sed mea si culpa est, niveis licet usque precari
Vestris sit manibus, si periturus ero.

*Effigies ALLANI RAMSÆI Poëtæ
Scoti, inter cæteras Poëtarum i-
magine, in Templo Apollinis su-
spensa.*

DUctam Parrhasiâ videtis arte
Allani effigiem, favente Phœbo,
Qui Scotis numeros suos, novoque
Priscam restituit vigore linguam.
Hanc Phœbus tabulam, hanc novem Sorores
Suspendunt lepidis jocis dicatam :
Gaudete, O Veneres Cupidinesque,
Omnes Illecebræ, Facetiæque,
Plausus edite ; nunc in æde Phœbi
Splendet conspicuo decore, vestri
Allani referens tabella vultus.

Ad

Ad GULIELMUM ECCLES M. D.

TONSOR & TYRO,

Carminē Iambico Senario,

FABULA.

NOtanda semper est celebris fabula,
 Annosa tibi quam ferebat antiquitas.
 Lector, rogamus, si placebit, candide,
 Metro expolitam fabulam senario
 Legas; severa nec censura prodeat,
 Nisi in scelestos improbi duces criminis,
 Damnare quos omnes tuo licebit modo.

De gente quidam natus illustrissima,
 Cui ortum genusque præbuit Caledonia,
 Expers doli, iustus, probus, benignus, pius,
 Cultor Deorum, ad aras impiger, frequens,
 Miti gubernans imperio domesticos,
 Comas decoras fronte in augusta ferens,
 Alebat usque barbam hic ad morem suum;
 Intacta nusquam queis Hero fides abfuit,
 Servos habebat integros domo in sua;

Tene

Tenebriones & alebat impios,
Qui semper occultos dolos tendebant sibi,
Confor scelestus, & Tyro improbus suus,
Tricto simul quos Dæmon horrendus junxerat
Nodo, invocantes barbaram in noxam Deos.
Firmant in omne crimen inter se fœdera,
Cultæ & Patroni barbæ insidias struunt :
Herum allicit servus ferus verbis subdolis
Quam ut veniret tutus in custodiam,
Sed illaqueatum diris ligavit modis,
Atrox, superbus, insolens & arrogans
Confor, manus, pedes, revinctum brachia,
Caput restringit & tenaci vinculo,
Accinctusque ad opus omnia fabrilia
Ipse repente rediturus subtrahit.
Ingressus interim Tyro cubiculum,
Parata cernit omnia ad votum suum,
Promptus acutam arripiens novaculam
Inno comas, barbam & venustam, ictu secat ;
Gregium hoc facinus imputans sibi,
Ut efferatur laudibus eximiis.
Confor ereptam sibi facti gloriam
Videns, furore exæstuat indomito,

Tyron-

Tyronem & asperis lacerat conviciis;
 Exclamat omni furibundus populo,
 Tyrone factum perpetratum à perfido,
 Nec conscium se nefandi facinoris,
 Modo nec ullo usquam suum offendisse Herum;
 Jactans probrosi sese innocuum criminis,
 Suam usque mendax profert innocentiam,
 Ipse licet mali totius auctor fuit.
 Proclamat omnis civitas ambos impios,
 Ægrè ferens viro latam hanc injuriam :
     Tyro usque civium omnium nequissimus,
     At ipse Tonfor nequior nequissimo.

Ad D. GULIELMUM BENNET
exacto mense Martio, MDCCXXIV

O D E.

EGit funestus Martius exitum,
 Qui te paventem reddidit anxium,
     Læti tui gaudent sodales,
     Et cyathis faturantur amplis.

certa, quamvis tecta, manet dies,

quâ mortis atræ fata subibimus,

Celare sed mensẽm diemve

Usque Diis placuit benignis.

sed te Deorum cura potentium

servabit omni tempore fospitem,

Et me juvat, salvo sodale,

Carminibus celebrare Divos.

audens alacri lætitiâ fruor,

ogor relictum tollere barbiton,

Abiectum &, invitâ Minervâ,

Dicere nunc, Benedicte, carmen ;

am me caducum corpore languido,

ristè & dolentem funera Caroli,

Fortis, probi, justi & tenacis,

Aonides fugiunt sorores.

unquam carebunt fructibus arbores ;

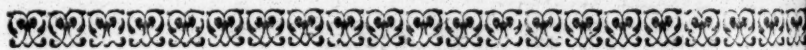
secundet imber lætificans ferens

Messes, & hortorum colores

Vivificans viridesque silvas !

Abfit

Abſit columbis accipitrum genus,
 Vulpis dolosæ diffugiat furor,
     Ducant aves tutæ ſoporem,
     Et Veneri facer ales, altum,
 Inter vagantes ſquamigerûm greges !
 O te beatum & corpore præditum
     Sano, tibi ſacri fluant, &
     Caſtalii reſſuant liquores.

Pro Sagitta Argentea Muſſelbur-
genſi, Regalis Sagittariorum Co-
hortis Certamen, Auguſti IV
 MDCCXXIV.

ECce pharetratos Mavortia peſtora Scotos,
 Hoſtibus ut fortes tela tremenda ferunt.
 Nulla Caledoniam gens unquam impunè laceſſet,
     Uſque ſagittiferis robur & ardor ineſt.
 Si quis Hamiltonum, curvo dum fortis in arcu,
     Dum victrix validâ miſſa ſagitta manu
 Viderat, inſignem, fidâ comitante caterva,
     Nobilis & turmæ & fortia tela ducis ;

Proclamet, dextrâ quantum pro civibus audet,
 Gentis Hamiltonæ spesque decusque domûs.
 Iuppiter ipse jubet, nunc cedas, Phœbe, sagittas
 Huic, jubet ipsa Venus, cede, Cupido, tuas :
 Inviâtas acies, invictaque pectora cerno,
 Inviâtumque suum, quâ libet ire, ducem.
 Fata ferunt, nec sunt avibus prædicta sinistris,
 Dum Scotis arcus, dumque sagitta manet,
 Ille Caledoniis arcebit finibus hostem,
 Et reddet patriæ pristina jura suæ.

Ad JOANNEM DRUMMONDUM,
 M. D.

Q Uò te fata ferent, vultu Fortuna sereno
 Rideat, & puro sit Jove certa salus ;
 Nos simul assiduâs precibus veneramur amici,
 Ut sanus redeas incolumisque tuis ;
 Sit vigor, & præstans animi per secula virtus,
 Et pectus fugiat tussis acerba tuum.
 Te domitrix antri plorat Prestona remotum,
 Ipsa suum absentem plorat & Agna virum.

Te reducem plenis cyathis orabimus, aras
Cingemus fertis, & tibi, Bacche, comas.

P. M.

JOANNIS CARNEGII *Armigeri*
mærens posuit sodalis suus.

E Heu ! quam inconstans fortuna !
Quam lex ævi dubia !
Mihi debebas munera suprema vitæ
solvere,
Et cineri meo supereffe.
Vitam publica vota optabant tuam,
Omnibus chare sodalibus ;
Sed malo & præcipiti fato raptus,
Heu ! desiderium tui relinquis.

Ad E----- M E----- M
 Equitem, M. D. VILLADEL-
 PHINUS *Frater.*

Carmen Macaronicum.

Qualis in terris fabulatur Orpheus
 Natus Irlandis, ubi nulla wivat
 Spidera telam, neque fœda spouttat
 Tœdda venenum ;

Dura, Clarshoo modulante, faxes,
 Et viros saxo graviores omni,
 Et lacus, & bogs, fluviosque, & altas
 Ducere sylvas :

Talis Hiberno similis poëtæ
 Villadelphinus ego, nec secundus,
 Dum mihi possham sonat, aut canoram
 Dexterâ trumpam :

Asinus semper comes est, & anser,
 Vocibus partes modulare prompti,
 Porcus in stayo facilique bassum
 Murmure grumphat :

Per domum dansant tabulæ, cathedræ,
Fistules, furmæ, simul atque chistæ;
Rusticam ducit leviterque dansam

Armo-cathedra.

Tum mihi starkam promit anus aillam,
Ipsa quam broustrix veterem botello
Condidit, frater, datus in theatro

Cum tibi plausus;

Tunc mihi notæ redeunt Camœnæ,
Tunc ego possum atque imitare Sappho,
Blackere & nigrum bene, winterano

Cortice riftans:

Musa Taiguæos mea poetastros,
Judice vel te, superabit omnes,
Ipse Pentlandis licet arrivaret

Flecnus in agris.

Ad egregium & optima spei Juvenem,
 THOMAM WALLACE de
 Craigie, *Armigerum.*

Sint genus & proavi, dignique exempla parentis

Usque tibi memori mente reposta tuâ.

Splendida facta videns Vallæ dum proterit hostem;

Obstupuit genti gens inimica tuæ :

Cedant arma togæ, gentemque forensibus armis

Vincas, notitiâ juris, & eloquio.

PSAL. XLVII. *Paraphrasis.*

VOs, quibus alnum Sol oriens caput
 Tollens refulget lumine candido,

Et vos ad occasus supremos,

Usque Deum celebrate cantu :

Immotus alto in æthere qui sedens,

Gentes atroci lumine conterit

Terrarum, & aeterno cruentos

Comprimit imperio tyrannos :

Qui præpotenti mœnia dexterâ

Frangens, rebelles sub juga compulit

Redire gentes, datque nobis

Frugiferas habitare sedes.

En tecta cœli scandit Olympici,

Canora præit buccina clâssicum

Canens, magnificum & tyrannos

Purpureos trahit in triumphum !

Omnipotentem tollite honoribus,

Terræ remotum qui colitis finum ;

Laudate Regem nostrum ; amœno

Usque Deum celebrate cantu :

Qui sceptra rerum temperat arbiter,

Mundique fines dividit, ac suum

Jus cuique iudex reddit æquus,

Hunc igitur celebrate cantu :

Feras qui gentes imperio premit
 Throno recumbens lucis eburneæ ;
 Favillâ & qui cinctus tremendâ
 In folio sedet almus alto.

Olli recurvo poplite decidunt,
 Olli reflectunt genua supplices
 Reges, supremuin & agnoscunt
 Te Dominum maris atque terræ.

*Ad D. GUL. SCOT de Thirle-
 stane, Equitem Auratum, de Epi-
 grammate suo in JO. DRUM-
 MONDUM M. D. Medicorum
 Collegii Regii Edinburgensis Præ-
 sidem.*

JAni dum lepidum lego Calendis
 Carmen, deliciis scatens, venustum,
 Tam charo capiti, meo Drumondo,
 Multis nominibus mihi colendo,
 Sacrum ; munera ditiora sperno:
 Aurum, purpura, gemmeæ corollæ
 Sordent : exiliunt fibræ trementes,

Totus

Totus lætitiâ fremens ovanſque
Plaudens gratulor & tibi & Drumondo.

Dignâ dum nitidus ſtudes Camœnâ
Dignum laude virum beare, certans
Frontem cingere laureâ coronâ,
Et Phœbi in cathedra patris locare,
Certatim Aonidum novena turba
Aptant temporibus tuis comantes
Lauros ac hederas, roſasque ſpargunt,
Cantantes, “ Valeat Poëta princeps,
“ Princeps & Medicus ; Poëta princeps
“ Qui Scotis revocat ſui lepores
“ Pitcarni, & genium Catullianum :
“ Princeps & Medicus, chorique Præſes,
“ Artes ſi cupias fidemve raram.

Dum Muſæ officium tuum probantes
Penſant officio ſuo benignæ,
Nil noſtram tenuem decet Camœnam,
Conſtrictam gelida ferè ſub Arcto,
Quin gaudens recinat, Poëta princeps,
Princeps & Medicus, patronus atque
Judex carminis & tui meiſque ;

Totus lætitiâ fremens ovanſque
Plaudens gratulor & tibi & Drumondo.

Aut. e Coll. Regio Aber-
donenſi, poſtridie Ca-
lendas Januarias,

1723. — J. K.

Ad D. GULIELMUM SCOT-
TIUM de Thirleſtane, Equitem
Auratum.

S Cotti, deliciæ novem ſororum,
Et Caledoniæ decus Camœnæ;
Gratas, hercle, tuas mihi tabellas
Aridâ modo pumice expolitas,
Allatas dum avidus recludo, noſtrum &
Nomen luſtro oculis, ſtupere tota
Mens, quod nos celebrent tuæ tabellæ,
Dignæ quæ minio & cedro notentur,
Piſtis luxurientur umbilicis,
Nigra & cornua canâ fronte geſtent,
Scombrosque haud metuant piperve thufve.
Dignos laude viros, tuum Drumondum,

Pitcar-

Pitcarnum & celebrem beare par est
Versu grandiloquo : lego proboque :
Tantis nominibus meum quod addas,
Dîs miscens superis, probare non fas.
Poscunt nomina clara Scottianam
Musam, ignobile deme Kerrianum.
Cui vano facies fidem ? putet quis
Divinum ingenium mihi relictum !
Carmen qui miserum strepente avenâ
Disperdo, & sonitu obstrepo anserino,
Tanto pessimus omnium poëta.
Quanto hic optimus omnium Poëta.
Seu tu mellifluos canis lepores,
Pitcarni, quoties litare Baccho ;
Seu tu dulcisonam lyram melosque
Pingis, dum placuit litare Phœbo ;
Manant nectarei modi, sonique
Mulcent pectora suavitate mirâ.
Hinc frustra Elyfias adîsse sedes
Pitcarnum canis, & rubente oculo
Hunc lucis cohibes tenebricosis.
Jamdudum superas revisit oras,
Scotti, distribuens tibi lepores
Urbanosque sales suos, suamque

Argutam citharam : proinde verus
 Tu Pitcarnus, egoque Phafma solum
 Pitcarni ; five Sofia alter exfto
 Verus, tu simulatus alter exftas,
 Ales Mercurius chelyn jocofo
 Furto Pieriam ferens tenenfque,
 Quâ ridet Clarius Deus remotâ.

Num vera hæc cecini, ferat Drumondus
 Æquus judicium, patronus atque
 Judex carminis & tui meique.
 Vivas interea precor beatus,
 Demulcens animos, diu fuperftes,
 Gaudens eximio tuo Napero,
 Qui Merchiftoniæ caput refulget
 Gentis, egregiâque ftirpe dignus :
 Tu Caledoniæ decus Camœnæ,
 Scotti, deliciæ novem fororum.

Dat. e Coll. Reg. Aber.

Jan. 29. 1723.

Ad

Ad D. GULIELMUM BENNETTUM, *de Grubbet, Equitem de Morte D. GULIELMI SCO de Thirlestane, Equestris itidem ordinis, qui obiit Edini, VII Octobris, MDCCXXV.*

JO. KERRUS.

MI Bennette, tuus jacet Sodalis
Scottus, deliciæ novem Sororum,
Et Caledoniæ decus Camcænæ;
Multis flebilis, & mihi: solebat
Meas esse aliquid putare nugas.

Kennedâ quoties stupente, nodos
Juris difficiles resolvit aptè?
Menzæus reboet licet Vallasque,
Manus dat tamen huic uterque victas.

Plaudente & quoties Creâ eruditâ,
Grajis miscuit Ausonum lepores?
Doctus dum referunt vices Drumondus,
Gillanus pius, atque Ruddimannus.
Lætâ & Prestona eo meridiante.

Donnæâ auribus hauriente movit
Permultos faciles jocos, salesque,
Horâ dum decimâ imminente, David
Currentes cyathos fugat benignus.

Jura amicitiae sacra colentem
Hunc vidit lacrymans Prattæa sæpe,
Cujus manibus hanc piare par est.

Quæ jam carmine Musa dicat æquo
Dignum laude virum? fleatve raptum
Natum? tristitiâ aut patrem gementem
Soletur? placidos pius sodales
Quis nunc officiis suis beabit?
Te Bennette, tua pium Camœna
Hunc plorare decet; nefas filere.
Hunc arbusta sonent, & alta pinus
Quæ floret tibi rure Marliano.

Vivamus memores fluentis ævi,
Mi Bennette: movetur omnium urna,
Quæ nos feriùs ocyùsve cymbæ
Nigræ imponet, & hinc redire non fas.

Lucos, heu! sublit tenebricosos
Scottus, quo subeunte prisca victa
Heu! jacet pietas; doletque Musa
Omnis; jura silent; tacent lepores.

INDEX.

P. ARCHIBALDI PITCARNII,
M. D. S. Dom. GULIELMI
SCOT, *Poemata, Numerus pa-
ginam indicat.*

A.

A <i>D Advenas, P.</i>	Pag. 27
<i>Ad Annam Reginam, vi. Februarii</i> MDCCXI. P.	71
<i>Ad Eandem, MDCCXI. P.</i>	72
<i>Apem (in quæ E---- B---- labro aculeum fixe- rat.) S.</i>	107
<i>Atkinsium (in Jacobum Episcopum Candidæ Casæ.) P.</i>	3

B.

<i>Balfourium (in Dom. Andream, M. D. Equitem Auratum.) P.</i>	14
N 2	Bel-

I N D E X.

- Belhavenium (*in Dominum Joannem.*) P. 36
 Bell (*an Inscription on.*) P. 86
 Benedictum (*ad Gulielmum de Grubbet, Equitem.*) P. 54
 Bennetum (*ad Dom. Gulielmum.*) S. 111
Ad Eundem, S. 116
Ad Eundem, S. 116
Ad Eundem, exacto mense Martio, S. 130
Ad Eundem, de morte Dom. Gulielmi Scot,
 Joannes Kerrus. 144
 Boero (*Thomæ Matheseos & Medicinæ professori.*) P. 48
 Buchananus (*Georgius, Gualtero Dannistono, sapere,*) P. 69

C.

- Calder (*Robertus, Georgio Comiti Vintoniæ.*) 94
Idem in obitum dolendum Archibaldi Pitcarnii 98
Idem Davidi Drummondo. 96
Ejusdem, Illatio ex confessione Pitcarnii. 97
Ejusdem, Epitaphium Pitcarnii. 98
 Calvinum (*ad Janum.*) P. 54
 Carnegii (*in Joannis, Armigeri mortem.*) S. 134

I N D E X

	Pag.
Carolus II. (<i>ad</i>) P.	20
Carolus XII. (<i>ad</i> Suecorum Regem.) P.	70
D.	
Dalrymple (ad Dom. Davidem Equitem <i>Auratum, &c.</i>) P.	50
Dalrymple (ad Hugonem, <i>Supremi Senatus Juridici in Scotia Præsidentem.</i>) P.	72
Danistonum (<i>ad</i> Gualterum.) P.	17
Danistonus Pitcarneo S. D. P.	54
Idem, <i>ad</i> Joannem Cuningamum, P.	74
Idem, <i>ad</i> Archibaldum Pitcarnum, P.	75
Ejusdem <i>Epistola ad</i> Georgium Buchananum, P.	56
David <i>ad</i> Venerem, P.	10
Decembris die xxv. Anni MDCCXII. P.	69
Deploratio status Regni Scotici, P.	4
Drummond (Davidi) P.	43
Eidem, XXV. Decembris. P.	96
Drummondum (<i>in</i> Davidem) P.	76
Ad Eundem, <i>in</i> natali suo xxv. Decembris,	109
Drummondum (<i>ad</i> Jacobum Dominum Stobhallum.) P.	45
Drummondum (<i>ad</i> Joannem Medicorum Collegii Præsidentem, S.	116
Ad Eundem, S.	121
Ad Eundem, S.	133
N 3.	E. Eccles.

I N D E X.

E.

Eccles (*ad Dom. Gulielmum, M. D. Tonsor
& Tyro. Fabula.*) S.

F.

Ferchard (*Georgius ad uxorem demortu-
am.*) P.

Flechero (*Andree Regulo Saltonio.*) P.

Fribarno (*Roberto in Certamine Sagittari-
orum Victori.*) P.

Fribarnus (*Robertus Mæcenati Duplinio.*) P.

G.

Gordonie (*Elisæ Principi.*) P.

Graio (*dignissimo Viro Carolo,*) S.

Graio (*Roberto Londini Medicinam profi-
tenti.*) P.

Greppam (*ad*) P.

Guilpinus (*frater ad Dominum suum.*) S.

H.

Haïam (*in Margaritam conjugem suam*) P.

Haïum (*in Comitem Kinnulium.*) P.

Haïum (*in Dominum Davidem M. D. Equi-
stem Auratum.*) P.

Hamiltonum (*in Jacobum Principem.*) P.

I N D E X

	Pag.
Havartæ (<i>Elisæ Principi Gordonis.</i>) P.	77
Horatio (<i>Q. Flacco, Archibaldus Pitcarnius</i> <i>Caledonius.</i>) P.	48
Horatium (<i>in, Ode.</i>) S.	101

J.

Jacobum (<i>ad</i>) P.	19
Jacobum (<i>ad II. Britannis Regem.</i>) P.	41
Januarii (<i>in xxx. Anni MDCCVIII.</i>) P.	24
Januarii (<i>xxx. Anni MDCCIX,</i>) P.	Ibid.
Janum (<i>ad MDCCIX.</i>) P.	25
Janum (<i>ad</i>) P.	68
Jovem (<i>ad</i>) P.	37
Junium (<i>ad Anni MDCCXII.</i>)	54

K.

Ker (<i>ad Joannem,</i>) S.	122
Ker (<i>Joannes ad Pitcarnium morientem.</i>)	88
Idem (<i>Pitcarnius respondet</i>)	89
Idem (<i>ad Dominum Gulielmum Scot, de Epi-</i> <i>grammate suo in Joan. Drummondum, M.D.</i>)	139
Kethum (<i>ad Dominum Gulielmum, magnum</i> <i>Scotis Marischallum, anno MDCCXII,</i>) P.	79
Kinkadio (<i>Thomæ Chirurgo, Archibaldus Pit-</i> <i>carnius Chirurgus.</i>) P.	42

Kin-

I N D E X.

Kincadium (*ad Thomam,*) P.

In Eundem, Ode, S.

Kincaid (*in Domini Archibaldi Pitcarnii Bibliothecam instructissimam.*)

Idem (*in ejusdem dissertationes & poemata.*)

Kirtonum (*ad Georgium Chirurgum.*) P.

Ad Eundem, P.

L.

Lauderiæ (*in Joannem Ducem.*) P.

Lermontium (*in Marcum.*) P.

Lindesium (*ad Robertum,*) P.

Locartum (*in Dominum Georgium Supremi fori Juridici Præsidentem.*) P.

Lodovicam (*ad Mariam Terefam, ipso suo natali die, xvii. Junii, MDCCX.*) P.

Londini Urbs incendio eversa, Anno MDCLXVI.
Ode, S.

M.

Maii (*in xxix. anni MDCCXII.*) P.

Makinnium (*in Dom. Georgium Advocatum Regium.*) P.

In Eundem. P.

Makinnium (*in Georgium Georgii Filium*) P.

I N D E X

	Pag.
Malavillam (<i>ad</i>) P.	81
Martii (<i>in Octavum</i>) P.	20
Monnepennium (<i>ad</i> Gulielmum, I. C.) P.	32
Monteith (<i>in obitum Alexandri Chirurghi</i>) P.	34
Morisoni (<i>in effigiem Roberti M. D.</i>) P.	82
Musselburgensi (<i>pro sagitta argentea Regalis sagittariorum cohortis certamen, Aug. iv. anno MDCCXXIV.</i>) S.	132
N.	
Neutonum (<i>in Dominum Isaacum.</i>) P.	13
P.	
Paterfoni (<i>in ædes Johannis.</i>) P.	33
Phædri (<i>Fab. secundæ, lib. primi Metaphrasis.</i>) P.	21
Phoebum (<i>ad</i>) P.	73
Ad Eundem Apollinem. P.	67
Pitcarniam (<i>ad Elisam decima die Junii natalis,</i>) P.	Ibid.
Pitcarniam (<i>ad Margaritam.</i>) P.	68
Pitcarnii (<i>Archibaldi Confessio Fidei.</i>) P.	97
Pitcarnii (<i>Thomas Kincaid in Bibliothecam instructissimam.</i>)	92
Ibid. <i>In ejusdem dissertationes & poemata, idem.</i>	Ibid.
Pitcarnii (<i>in mortem Archibaldi,</i>)	88
Ejusdem (<i>in obitum, Thomas Ruddimannus.</i>)	90
	Ejus-

I N D E X

<i>Ejusdem (in obitum dolendum Robertus Calder.)</i>	9
<i>Ejusdem Epitaphium, eodem auctore.</i>	9
Pitcarnium (<i>ad morientem, Joannes Ker.</i>)	8
Pitcarnius (<i>Gualtero Dannifstono S. D.</i>) P.	5
Pitcarnius Gualtero Dannifstono <i>respondet.</i> P.	8
Pitcarnius <i>rogat Thomam Kincadium & amicos, ut ad se veniat decima Junii, quæ sacra est Divæ Margaritæ Scotorum Reginæ.</i> P.	4
Prior (<i>his Imitation of Joannes Sylvius de seipso, in English.</i>)	8
<i>Psalmi XLVII. Paraphrasis.</i> S.	13
Pfittacus (<i>ad E---- B---- Dominam suam.</i>) S.	12
R.	
Ramfæi (<i>in effigiem Alani.</i>) S.	12
Roxburgio (<i>Joanni Duci.</i>) P.	39
Ruddimannus (<i>Thomas in obitum Archibaldi Pitcarnii Scoti.</i>)	9
S.	
<i>Sagitta (pro argentea Musselburgensi Regiæ Sagittariorum cohortis certamen, Aug. iv. anni MDCCXXIV.)</i> S.	13
Scot (<i>de morte Dom. Gulielmi, Joannes Ker.</i>)	14

I N D E X.

	Pag.
cot (<i>ad Dominum Gulielmum</i>) <i>de Epigram-</i>	
<i>mate suo in Joan. Drummondum, M. D.</i>	
Joannes Ker.	139
cottium (<i>ad Dominum Gulielmum</i>) Joannes	
Ker.	141
ibbaldum (<i>in Dom. Robertum de Cyphiis,</i>	
<i>M. D. Equitem Auratum.</i>) P.	34
stairs (<i>ad Jacobum Vicecomitem de,</i>) P.	51
tevenfoni (<i>in obitum Archibaldi, Medici Re-</i>	
<i>gii.</i>) P.	34
n Eundem. P.	36
toti (Bertrami, Angli <i>Epistola ad Archibal-</i>	
<i>dum Pitcarnium.</i>) P.	84
totum (<i>in Bertramum Armigerum Anglum.</i>) P.	38
ylvii (Joannis <i>de seipso carmen.</i>) P.	1
T.	
aodunensis (<i>in mortem Vicecomitis.</i>) P.	4
arbatium (<i>ad Georgium Vicecomitem.</i>) P.	7
onfor & Tyro, (<i>ad Dom. Gulielmum Eccles,</i>	
<i>M. D. Fabula.</i>) S.	128
raquarii (<i>in Barbaram & Margaritam Caroli</i>	
<i>Stuarti Comitis filias gemellas.</i>) P.	78
V. Val.	

I N D E X

Vallam (<i>ad egregium, & optima spei Juvenem,</i> <i>Thomam, de Craigie, Armigerum.</i>) S.	137
Vaticinium. P.	70
Venerem (Catullus <i>ad.</i>) S.	101
Venus <i>ad</i> Davidem. P.	9
Villadelphinus frater <i>ad</i> E—M. E—M. Car- <i>men</i> Macaronicum. S.	135
Vintoniæ (Georgio Comiti, Robertus Calder.)	94
Volusenum (<i>ad</i>) P.	30

F I N I S

8

37

70

03

9

35

94

30